

Navigare rapida

CAPITOLUL I - Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți

Contribuabili

Sfera de cuprindere a impozitului

Venituri impozabile obținute din România

Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți

Tratamentul fiscal al veniturilor din dobânzi obținute din România de persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European

Impozitul reținut la sursă conform prevederilor art. 224 constituie plată anticipată în contul impozitului pe profit și se scade din impozitul pe profit datorat.

Tratamentul fiscal al categoriilor de venituri din activități independente impozabile în România obținute de persoane fizice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European

Reținerea impozitului din veniturile obținute din România de persoane rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri din activități desfășurate de artiști și sportivi

Venituri neimpozabile în România

Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

Un demers poate cuprinde mai multe etape sau părți.

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene

Declarații anuale privind reținerea la sursă

CertIFICATELE DE ATESTARE A IMPOZITULUI PLĂTIT DE NEREZIDENȚI

CAPITOLUL II - Asocieri /Entități care desfășoară activitate/obține venituri în/din România

Asociere/Entitate transparentă fiscal fără personalitate juridică constituită conform legislației din România și care desfășoară activitate în România

Asociere/Entitate nerezidentă constituită conform legislației unui stat străin și care desfășoară activitate/obține venituri în/din România

CAPITOLUL III - IMPOZITUL PE REPRESENTANȚE

Contribuabili

Stabilirea impozitului

Plata impozitului și depunerea declarației fiscale

CAPITOLUL IV - Modul de impozitare a veniturilor din economii obținute din România de persoane fizice rezidente în state membre și aplicarea schimbului de informații în legătură cu această categorie de venituri

CAPITOLUL V - Redevențe și dobânzi la întreprinderi asociate

CAPITOLUL V - Redevențe și dobânzi la întreprinderi asociate

Sfera de aplicare și procedura

Definiția dobânzii

Definiția redevenței

Definiția întreprinderii, întreprinderii asociate și a sediului permanent

Exceptarea plăților de dobânzi sau de redevențe

Fraudă și abuz

Clauza de delimitare

Măsuri luate de România

Lista societăților acoperite de prevederile art. 258 lit. a) pct. (iii)

Data aplicării

TITLUL VI

**IMPOZITUL PE
VENITURILE OBȚINUTE DIN ROMÂNIA DE NEREZIDENȚI**

și

**IMPOZITUL pe
REPREZENTANȚELE FIRMELOR STRĂINE
ÎNFIINȚATE ÎN ROMÂNIA**

TITLUL VI**Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și
impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România****CAPITOLUL I - Impozitul pe veniturile obținute din România de
nerezidenți****Contribuabili**

art. ~~113.~~ **221.** Nerezidenții care obțin venituri impozabile din România au obligația de a plăti impozit conform prezentului capitol și sunt denumiți în continuare contribuabili.

Sfera de cuprindere a impozitului

art. ~~114~~ **222** Impozitul stabilit prin prezentul capitol, denumit în continuare impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți, se aplică asupra **veniturilor brute impozabile** obținute din România.

Venituri impozabile obținute din România

art. ~~115~~ **223.** (1) Veniturile impozabile obținute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt:

a) **dividende** de la un rezident;

FORM 207

b) **dobânzi** de la un rezident;

c) **dobânzi** de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent / a sediului permanent desemnat;

norme	1. În sensul prevederilor art. 223 alin. (1) lit. c), e) și g) din Codul fiscal, veniturile de natura dobânzilor, redevențelor sau comisioanelor realizate de către nerezidenți și care sunt cheltuieli atribuibile sediului permanent din România al unui nerezident sunt venituri impozabile în România potrivit titlului VI din Codul fiscal.	norme
-------	--	-------

d) **redevențe** de la un rezident;

e) **redevențe** de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevența este o cheltuială a sediului permanent / a sediului permanent desemnat;

norme	2. În aplicarea prevederilor art. 223 alin. (1) lit. d) și e) din Codul fiscal:	norme
-------	--	-------

norme	(1) Termenul redevență cuprinde orice sumă care trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 pct. 36 din Codul fiscal, indiferent dacă suma trebuie plătită conform unui contract sau ca urmare a copierii ilegale sau a încălcării drepturilor legale ale unei alte persoane.	norme
-------	--	-------

(2) **Nu reprezintă redevențe**, potrivit art. 7 pct. 36 din Codul fiscal, sumele plătite în schimbul obținerii drepturilor exclusive de distribuție a unui produs sau serviciu, deoarece acestea nu sunt efectuate în schimbul folosinței sau dreptului de folosință a unui element de proprietate inclus în definiție.

Intermediarul distribuitor rezident nu plătește dreptul de a folosi marca sau numele sub care sunt vândute bunurile, el obține doar dreptul exclusiv de a vinde bunurile pe care le cumpără de la producător.

(3) În cazul unei tranzacții care implică **transferul de software**, încadrarea ca redevență a sumei care trebuie plătită depinde de natura drepturilor transferate.

(4) În cazul unui **transfer parțial al dreptului de autor** asupra unui **software**, suma care trebuie plătită este o redevență dacă primitorul dobândește dreptul de a utiliza acel software, astfel încât lipsa acestui drept constituie o încălcare a dreptului de autor.

Exemple de astfel de tranzacții sunt

- transferurile de drepturi de a reproduce și distribui către public orice software, precum și
- transferurile de drept de a modifica și a face public orice software.

(5) În **analiza caracterului unei tranzacții care implică transferul de software** nu se ține cont de dreptul de a copia un program exclusiv în scopul de a permite exploatarea efectivă a programului de către utilizator.

În **consecință**, o sumă care trebuie plătită nu este o redevență dacă singurul drept transferat este un drept limitat de a copia un program, în scopul de a permite utilizatorului să-l exploateze.

Același rezultat se aplică și pentru **"drepturi de rețea sau site"**, în care primitorul obține dreptul de a face multiple copii ale unui program, **exclusiv în scopul de a permite exploatarea** programului pe mai multe computere sau în rețeaua primitorului.

(6) **Nu reprezintă redevențe** sumele plătite de intermediarii distribuitori ai unui **software** în baza unui contract prin care se acordă frecvent dreptul de distribuție a unor exemplare ale software-ului, fără a da dreptul de reproducere.

Distribuția poate fi făcută pe suporturi tangibile sau pe cale electronică, fără ca distribuitorul să aibă dreptul de a reproduce software-ul.

De asemenea, nu reprezintă redevență suma plătită pentru un software ce urmează a fi supus unui proces de personalizare în vederea instalării sale. În aceste tranzacții, intermediarii distribuitori plătesc numai pentru achiziționarea exemplarelor de software și nu pentru a exploata un drept de autor pentru software.

(7) Suma care trebuie plătită pentru **folosirea sau dreptul de a folosi ideile sau principiile cu privire la un software**, cum ar fi schemele logice, algoritmi sau limbajele de programare, este o redevență.

(8) **Software** este orice program sau serie de programe care conține instrucțiuni pentru un computer, atât pentru operarea computerului (**software de operare**), cât și pentru îndeplinirea altor sarcini (**software de aplicație**).

(9) În cazul unei tranzacții care **permite unei persoane să descarce electronic** imagini, sunete sau texte, suma care trebuie plătită **nu este redevență dacă** folosirea acestor materiale se limitează la drepturile necesare pentru a permite descărcarea, stocarea și exploatarea computerului, rețelei sau a altui echipament de stocare, operare sau afișare a utilizatorului.

În caz contrar, suma care trebuie plătită pentru **transferul dreptului** de a reproduce și a face public un produs digital este o **redevență**.

(10) Tranzacțiile ce permit clientului să descarce electronic produse digitale pot duce la folosirea dreptului de autor de către client, deoarece un drept de a efectua una sau mai multe copii ale conținutului digital este acordat prin contract.

Atunci când compensația este esențial plătită pentru altceva decât pentru folosirea, sau pentru dreptul de a folosi drepturile de autor, cum ar fi pentru dobândirea altor tipuri de drepturi contractuale, date sau servicii, și folosirea dreptului de autor este limitată la drepturile necesare pentru a putea descărca, stoca și opera pe computerul, rețeaua sau alte medii de stocare, rulare sau proiectare ale clientului, această folosire a dreptului de autor nu trebuie să influențeze analiza caracterului plății atunci când se urmărește aplicarea definiției „redevenței”.

(11) Se consideră **redevență plata făcută în scopul acordării dreptului de folosință** a dreptului de autor asupra unui produs digital ce este descărcat electronic.

Aceasta ar fi situația unei **edituri care plătește pentru a obține dreptul de a reproduce o fotografie protejată de drept de autor** pe care o va descărca electronic în scopul includerii ei pe coperta unei cărți pe care o editează.

În această tranzacție, motivația esențială a plății este achiziționarea dreptului de a folosi dreptul de autor asupra produsului digital, adică a dreptului de a reproduce și distribui fotografia, și nu simpla achiziție a conținutului digital.

(12) În cazul unui **contract** care implică

- folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 pct. 36 din Codul fiscal, precum și

- transferul unei alte proprietăți sau altui serviciu,

suma care trebuie plătită conform contractului trebuie să fie împărțită, conform diverselor porțiuni de contract, pe baza condițiilor contractului sau pe baza unei împărțiri rezonabile, fiecărei porțiuni aplicându-i-se tratamentul fiscal corespunzător.

Dacă totuși o anumită parte din ceea ce urmează a se asigura prin contract constituie de departe scopul principal al contractului, cealaltă porțiune fiind auxiliară, **tratamentul aplicat porțiunii principale de contract** se aplică întregii sume care trebuie plătită conform contractului.

(13) Este considerată redevență și suma plătită în cadrul contractului de know-how, în baza căruia vânzătorul acceptă să împărtășească cunoștințele și experiența sa cumpărătorului, astfel încât cumpărătorul să le poată folosi în interesul său și să nu le dezvăluie publicului.

În același timp vânzătorul nu joacă niciun rol în aplicarea cunoștințelor puse la dispoziție cumpărătorului și nu garantează rezultatele aplicării acestora.

(14) În cazul contractului de prestări de servicii în care una dintre părți se angajează să utilizeze cunoștințele sale pentru executarea unei lucrări pentru cealaltă parte, suma plătită nu constituie redevență.

(15) Sumele plătite **operatorilor de sateliți** de către societățile de radio, televiziune sau de către societățile de telecomunicații ori de către alți clienți, în baza unor contracte de închiriere de transponder care permit utilizarea capacității de a transmite în mai multe zone geografice, **nu** reprezintă redevență dacă nu este transferată nicio tehnologie legată de satelit și dacă clientul nu se află în posesia satelitului când realizează transmisiile, ci are numai acces la capacitatea de transmisie a acestuia.

În situația în care proprietarul satelitului închiriaza satelitul unei alte părți, suma plătită de operatorul de satelit proprietarului este considerată ca reprezentând închirierea unui echipament industrial, comercial sau științific.

Un tratament similar se aplică sumelor plătite pentru închirierea ori achiziționarea capacității unor cabluri pentru transmiterea energiei sau pentru comunicații ori a unor conducte pentru transportul gazului sau al petrolului.

(16) Sumele plătite de un operator de rețea de telecomunicații către un alt operator, în baza unor acorduri clasice de roaming, nu reprezintă redevențe dacă nu este utilizată sau transferată o tehnologie secretă. Sumele plătite în cadrul acestui tip de contract nu pot fi interpretate ca fiind sume plătite pentru utilizarea unui echipament comercial, industrial sau științific, dacă nu este utilizat efectiv un echipament. Aceste sume reprezintă o taxă pentru utilizarea serviciilor de telecomunicații furnizate de operatorul de rețea din străinătate.

În mod similar sumele plătite pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza frecvențele radio nu reprezintă redevențe.

(17) Sumele plătite pentru difuzarea unor filme la cinematograf sau prin televiziune reprezintă redevență.

f) comisioane de la un rezident;

g) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent / a sediului permanent desemnat;

h) venituri din activități sportive și de divertisment desfășurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activități sau de către alte persoane;

i) venituri din prestarea de servicii de management, sau de consultanță din orice domeniu, dacă aceste venituri

- sunt obținute de la un rezident sau dacă veniturile respective
- sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

norme

3. (1) Potrivit art. 223 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, veniturile obținute de nerezidenți din România din prestări de servicii de management sau de consultanță în orice domeniu de la un rezident sau veniturile de această natură obținute de nerezidenți și care sunt cheltuieli ale sediului permanent din România al unui nerezident, indiferent dacă sunt sau nu prestate în România, sunt considerate venituri impozabile în România potrivit titlului VI din Codul fiscal, atunci când nu sunt încheiate convenții de evitare a dublei impunerii între România și statul de rezidență al beneficiarului de venit sau când beneficiarul de venit nu prezintă dovada rezidenței sale fiscale.

(2) Încadrarea în categoria veniturilor din prestări servicii de consultanță și de management se efectuează prin analiza contractelor încheiate și a altor documente care justifică natura veniturilor.

j) venituri reprezentând remunerații primite de persoane juridice străine care acționează în calitate de

- administrator,
- fondator sau
- membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române;

k) venituri din servicii prestate în România exclusiv transportul internațional și prestările de servicii accesorii acestui transport; *)

*) exclusiv = mai puțin / cu excepția.

• Veniturile din activitatea de **transport internațional** (v. definiția de la art. 7, pct. 43) nu se impun în România; (în condițiile prezentării certificatului de rezidență fiscală) ele se supun prevederilor art. 8 din Convenția model "*Transportul naval, transportul în apele teritoriale (interioare) și transportul aerian*". Activitățile conexe (încărcare, descărcare, manipulare, etc) urmează regimul (regula) activității principale.

• Dacă un operator din Germania - nerezident care activează pe aeroportul din Cluj, facturează unui beneficiar-importator (persoană stabilită în România) servicii de descărcare/manipulare a mărfurilor importate din Serbia, deși operatorul german prestează serviciile în România, veniturile sale nu sunt impozabile în România.

4. În aplicarea art. 223 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal, prin **transport internațional** se înțelege orice activitate de transport pasageri sau bunuri efectuat de o societate în trafic internațional, precum și activitățile auxiliare, strâns legate de această activitate de transport și care nu constituie activități separate de sine stătătoare. Nu reprezintă transport internațional cazurile în care mijlocul de transport este operat exclusiv între locuri aflate pe teritoriul României.

l) venituri din profesii independente desfășurate în România – medic, avocat, inginer, dentist, arhitect, auditor și alte profesii similare -, în cazul când sunt obținute

- în alte condiții decât prin intermediul unui sediu permanent sau
- într-o perioadă ori în mai multe perioade care nu depășesc în total 183 de zile pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic vizat;

m) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;

n) • **abrogat** de la 23 martie 2018 (OUG nr. 18/23.03.2018)

o) venituri realizate de nerezidenți din lichidarea unei persoane juridice române. Venitul brut realizat din lichidarea unei persoane juridice române reprezintă suma **excedentului distribuțiilor în bani sau în natură care depășește aportul la capitalul social** al persoanei fizice / juridice beneficiare.

Se consideră venituri din lichidarea unei persoane juridice, din punct de vedere fiscal, și veniturile obținute **în cazul reducerii capitalului social**, potrivit legii altele decât cele primite ca urmare a restituirii cotei-părți din aporturi.

Venitul impozabil reprezintă diferența între distribuțiile în bani sau în natură efectuate peste valoarea fiscală a titlurilor de valoare.

p) venituri realizate din transferul masei patrimoniale fiduciare de la fiduciar la beneficiarul nerezident în cadrul operațiunii de fiducie.

(2) Următoarele venituri impozabile obținute din România

- nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol și
- se impozitează conform titlului II sau IV, după caz :

a) veniturile unui nerezident, care sunt atribuibile unui sediu permanent / sediu permanent desemnat în România;

b) veniturile unei persoane juridice străine obținute

• din **transferul proprietăților imobiliare situate în România** sau a oricăror drepturi legate de aceste proprietăți, inclusiv închirierea sau cedarea folosinței bunurilor proprietății imobiliare situate în România, veniturile

- din exploatarea resurselor naturale situate în România, precum și veniturile
- din **vânzarea-cesionarea titlurilor de participare** deținute la o persoană juridică română; [vezi art. 38]

norme

5. În aplicarea prevederilor art. 223 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, venituri din proprietăți imobiliare înseamnă venituri din vânzarea, precum și din cedarea dreptului de folosință asupra proprietății imobiliare sau a unei cote-părți din această proprietate (închiriere, concesiune sau arendare).

norme

c) venituri obținute din România de persoana juridică rezidentă într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri din activități desfășurate de artiști și sportivi;

d) venituri ale unei persoane fizice nerezidente, obținute dintr-o activitate dependentă desfășurată în România;

e) venituri primite de persoane fizice nerezidente care acționează în calitatea lor de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române;

f) veniturile din pensii definite la art. 99, în măsura în care pensia lunară depășește plafonul prevăzut la art. 100;

g) veniturile unei persoane fizice nerezidente obținute din

- ♦ închirierea sau din altă formă de cedare a dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare situate în România, din
- ♦ transferul proprietăților imobiliare situate în România, din
- ♦ transferul titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română și din
- ♦ transferul titlurilor de valoare emise de rezidenți români;

norme

6. Potrivit prevederilor art. 223 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal, prin **cedarea dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare se înțelege și** arendarea sau concesiunea proprietății imobiliare sau a unei cote-părți din această proprietate.

norme

h) venituri obținute din România de persoane fizice rezidente într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri în calitate de artiști sau sportivi.

i) venituri obținute la jocurile de noroc practicate în România, definite la art. 108 alin. (3).

(3) Tratatul fiscal al veniturilor realizate din administrarea masei patrimoniale de către **fiduciar**, altele decât remunerația acestuia, este stabilit în funcție de natura venitului respectiv și supus impunerii conform prezentului titlu, respectiv titlurilor II și IV, după caz. Obligațiile fiscale ale constitutorului nerezident vor fi îndeplinite de fiduciar.

(4) Persoana fizică sau juridică care realizează venituri ca urmare a activității desfășurate în România în calitate de artist de spectacol sau sportiv, din **activitățile artistice și sportive**, indiferent dacă acestea sunt plătite direct artistului sau sportivului ori unei terțe părți care acționează în numele celui artist sau sportiv, are obligația să calculeze, să declare și să plătească impozit conform regulilor stabilite în titlul II sau IV, după caz, **dacă plătitorul de venit se află într-un stat străin.**

FORM 200

Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți

art. **116 224.** (1) Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține, se declară și se plătește la bugetul de stat de către **plătitorii de venituri**. Impozitul reținut se declară până la termenul de plată a acestuia la bugetul de stat.

FORM 207

norme

(7) În aplicarea art. 224 alin. (1) din Codul fiscal:

(1) Pentru veniturile obținute de nerezidenți din România, plătitorii de venituri au obligația calculării și reținerii impozitelor datorate prin stopaj la sursă, declarării și plății lor la bugetul de stat în termenul stabilit la art. 224 alin. (5) din Codul fiscal.

(2) În cazurile prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. c), e) și g) din Codul fiscal, plătitorul venitului prevăzut la titlul VI din Codul fiscal care are obligația calculării și reținerii impozitelor datorate prin stopaj la sursă, declarării și plății lor la bugetul de stat este nerezidentul care are sediul permanent în România în evidența căruia sunt înregistrate respectivele cheltuieli deductibile.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), impozitul datorat de nerezidenți, membri în asocieria/entitatea transparentă fiscal, care desfășoară activitate în România, pentru veniturile impozabile obținute din România, se calculează, se reține, se plătește la bugetul de stat și se declară de către persoana desemnată din cadrul asocierii/entității transparente fiscal, prevăzută la art. 233 și art. 234 alin. (1). Reținerea la sursă nu se aplică în cazul contribuabililor nerezidenți a căror activitate în cadrul asocierii/entității transparente fiscal generează un sediu permanent în România.

(3) Prin **plată a unui venit** se înțelege îndeplinirea obligației de a pune fonduri la dispoziția creditorului în maniera stabilită prin contract sau prin alte înțelegeri convenite între părți care conduc la stingerea obligațiilor contractuale.*)

norme

8. În aplicarea art. 224 alin. (3) din Codul fiscal, sumele plătite cu titlu de dobândă negativă nu se consideră o plată de venit pentru scopurile cap. I din titlul VI.

*) de exemplu, plata unei dobânzi ca urmare a unui contract de împrumut, constituie o astfel de **plată a unui venit**.

art. 416 224. (4) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea **următoarelor cote** asupra veniturilor brute:

a	4%	● abrogat de la 23 martie 2018 (OUG nr. 18/23.03.2018) pentru veniturile obținute la jocurile de noroc practicate în România, primite de un participant de la un organizator sau plătitor de venituri din jocuri de noroc, prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. n)
b	5%	pentru veniturile din dividende prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. a).
c	50 %	pentru veniturile prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. b) - g), i), k), l) și o), dacă veniturile sunt plătite într-un cont dintr-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații; Aceste prevederi se aplică numai în situația în care veniturile de natura celor prevăzute la art. 222 alin. (1) lit. a) - g), i), k), l) și o) sunt plătite ca urmare a unor tranzacții calificate ca fiind artificiale conform art. 11 alin. (3).
d	16 %	în cazul oricăror altor venituri impozabile obținute din România, așa cum sunt enumerate la art. 223 alin. (1).

norme

9. (1) Se aplică o cotă de impozit de 50%, potrivit art. 224 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal veniturilor prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. b)-g), i), k), l) și o) din Codul fiscal plătite într-un stat cu care **România nu are încheiat un instrument juridic** în baza căruia să se realizeze **schimbul de informații**, și aceste **tranzacții** sunt calificate ca fiind **artificiale**, indiferent dacă rezidența persoanei beneficiare a acestor venituri este într-un stat cu care România are încheiată convenție pentru evitarea dublei impuneri sau nu.

9. (2) Cota de impozit de 50% prevăzută la art. 224 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal se aplică veniturilor realizate sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, **plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații**, și aceste **tranzacții** sunt calificate ca fiind **artificiale**, indiferent de data constituirii raportului juridic.

9. (3) Cota de **50%** prevăzută la art. 224 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal se aplică și **altor venituri** de natura dobânzilor, plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații, cum ar fi

- dobânzile la credite,
- dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar,
- dobânzile la creditele intragrup, precum și
- dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate

dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naționale a României, dar numai dacă aceste tranzacții sunt calificate ca fiind artificiale.

9. (4) În sensul art. 224 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal, instrumentele juridice încheiate de România în baza cărora se realizează schimbul de informații reprezintă

acordurile/convențiile bilaterale/multilaterale în baza cărora România poate realiza un schimb de informații care este relevant pentru aplicarea acestor prevederi legale. Lista acordurilor/convențiilor se publică pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice și se actualizează periodic.

(5) Impozitul se calculează, respectiv se reține în **momentul plății venitului**, se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul.

Impozitul se calculează, se reține, se declară și se plătește, în lei, la bugetul de stat, **la cursul de schimb** al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, pentru ziua în care se efectuează plata venitului către nerezidenți.

În cazul dividendelor **distribuite**, dar care **nu au fost plătite** acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară și se plătește până la data de 25 ianuarie a anului următor, respectiv până la data de 25 a primei luni a anului fiscal modificat, următor anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, după caz.

Impozitul nu se calculează, nu se reține și nu se plătește la bugetul de stat pentru dividendele distribuite și neplătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, dacă în ultima zi a anului calendaristic sau în ultima zi a anului fiscal modificat, după caz, persoana juridică străină beneficiară a dividendelor îndeplinește condițiile prevăzute la art. 229 alin. (1) lit. c).

● [vezi nota de subsol de la art. 227 alin. (1) – OUG 70/14 mai 2020]

Norme

(10). (1) În aplicarea art. 224 alin (4) lit. d) din Codul fiscal, veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România se impun cu o cotă de **16 %** din suma acestora atunci când veniturile de această natură sunt plătite într-un stat cu care România are încheiat un instrument juridic în baza căruia se realizează schimbul de informații și beneficiarul sumelor nu face dovada rezidenței fiscale.

(2) Cota de 16 % prevăzută la art. 224 alin (4) lit. d) din Codul fiscal se aplică și altor venituri de natura dobânzilor, cum ar fi: dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum și dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobanzi pentru depozite la termen potrivit normelor Bancii Naționale a României, atunci când veniturile de această natură sunt plătite într-un stat cu care România are încheiat un instrument juridic în baza căruia se face schimbul de informații și beneficiarul sumelor nu face dovada rezidenței fiscal.

(6) Pentru veniturile sub formă de dobânzi la **depozitele la vedere** / conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, **impozitul se calculează și se reține** de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul certificatelor de depozit și al instrumentelor de economisire. Plata și declararea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării.

(7) **Reînnoirea depozitelor** / instrumentelor de economisire va fi asimilată cu constituirea unui nou depozit / achiziționarea unui nou instrument de economisire.

(8) Impozitul asupra **dobânzilor capitalizate** se calculează de plătitorul acestor venituri

- în momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv în momentul răscumpărării în cazul unor instrumente de economisire sau
- în momentul în care dobânda se transformă în împrumut ori în capital, după caz.

(9) Pentru orice venit impozitul care trebuie reținut, în conformitate cu prezentul capitol, este **impozit final**.

norme

11. În aplicarea art. 224 alin. (5) din Codul fiscal:

(1) **Conversia în lei** a impozitului în valută aferent veniturilor obținute din România de nerezidenți se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, pentru ziua în care se plătește **venitul** către nerezident, și impozitul în lei rezultat se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul.

(2) Pentru impozitul în valută aferent dobânzilor capitalizate realizate din România de nerezidenți, conversia se face, de asemenea, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, pentru ziua în care s-a capitalizat dobânda, respectiv la cursul valutar din momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului dobânzii capitalizate sau din momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, ori în momentul în care dobânda se transformă în împrumut. Impozitul în lei astfel calculat se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a înregistrat venitul/răscumpărat instrumentul de economisire.

(3) În cazul **dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite** acționarilor sau asociaților **până la sfârșitul anului în care s-au aprobat** situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară și se plătește până la data de 25 a primei luni a anului fiscal următor anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, iar nerezidentul prezintă certificatul de rezidență fiscală valabil pentru anul pentru care s-au aprobat situațiile financiare anuale pentru a i se aplica în vederea impozitării cota mai favorabilă din Codul fiscal sau din convenția de evitare a dublei impunerii încheiată de România cu statul de rezidență al nerezidentului, beneficiar al dividendului. Cota de impozit de 5% prevăzută la art. 224 alin (4) lit. b) din Codul fiscal se aplică asupra veniturilor din dividende distribuite începând cu data de 1 ianuarie 2016.

Tratamentul fiscal al veniturilor din dobânzi obținute din România de persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European

Art. 116⁴ 225. (1) Veniturile reprezentând dobânzi obținute din România de o persoană juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenție pentru evitarea dublei impunerii, **cu excepția dobânzilor care intră sub incidența prevederilor cap. V** din prezentul titlu, se impun cu cota și în condițiile prevăzute de convenția aplicabilă, dacă persoana juridică prezintă un certificat de rezidență fiscală valabil.

(2) Persoana juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, care obține venituri reprezentând dobânzi în condițiile prevăzute la alin. (1), **poate opta pentru regularizarea impozitului plătit** conform alin.(1) **prin declararea și plata impozitului pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri**, conform regulilor stabilite în titlul II. Impozitul reținut la sursă potrivit alin. (1) constituie plată anticipată în contul impozitului pe profit și se scade din impozitul pe profit datorat.

(3) Constituie **plată anticipată în contul impozitului pe profit** și se scade din impozitul pe profit datorat și impozitul reținut la sursă conform prevederilor art. 224 în condițiile în care persoana juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenție pentru evitarea dublei impunerii, prezintă certificatul de rezidență fiscală ulterior realizării venitului.

(4) Veniturile reprezentând dobânzi obținute din România de o persoană juridică rezidentă într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European cu care România **nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii** se impun conform prevederilor art. 224.

Dacă persoana juridică prevăzută în prezentul alineat este rezidentă a unui stat din Uniunea Europeană sau din Spațiul Economic European cu care **este încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații**, această persoană **poate opta pentru regularizarea** impozitului plătit conform prevederilor art. 224 prin declararea și plata impozitului pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul II.

Impozitul reținut la sursă conform prevederilor art. 224 constituie plată anticipată în contul impozitului pe profit și se scade din impozitul pe profit datorat.

norme

12. (1) Opțiunea de regularizare a impozitului plătit conform art. 224 sau art. 225 alin. (1) din Codul fiscal, după caz, poate fi realizată de persoana nerezidentă în perioada de prescripție stabilită potrivit Codului de procedură fiscală.

(2) La declarația fiscală care se depune în vederea regularizării impozitului plătit conform art. 224, respectiv a art. 225 alin. (1) din Codul fiscal se anexează două certificate de rezidență fiscale în original sau copie legalizată, însoțite de o traducere autorizată în limba română.

Un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidență fiscală în anul în care s-a obținut venitul din România într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European și un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidență fiscală într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European în anul în care a exercitat opțiunea pentru a-și regulariza în România impozitul pe profit.

(3) În cazul obținerii veniturilor de natura dobânzilor de către persoane juridice străine rezidente într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, se au în vedere în principal următoarele cheltuieli pentru determinarea rezultatului fiscal aferent veniturilor din dobânzi :

- costuri de refinanțare direct legate de dobânda obținută în baza împrumutului,
- pierderi de schimb valutar direct legate de împrumutul în valută,
- comisioane direct atribuibile împrumutului,
- alte costuri cum ar fi costurile de asigurare, de acoperire a riscului sau costuri operaționale cu condiția urmăririi și regăsirii acestor costuri în acordul de împrumut.

**Tratamentul fiscal al categoriilor de venituri din activități independente
impozabile în România obținute de persoane fizice rezidente într-un stat
membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European**

Art. 446² 226. (1) Veniturile din activități independente care sunt obținute din România de o persoană fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri și care prezintă un certificat de rezidență fiscală, se vor impune cu cota și/sau în condițiile prevăzute de convenția aplicabilă.

(2) Persoana fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri care obține venituri din activități independente în condițiile prevăzute la alin. (1), poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform alin. (1) prin declararea și plata impozitului pe venit pentru venitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul IV. Impozitul reținut la sursă potrivit alin. (1) constituie plată anticipată în contul impozitului pe venit și se scade din impozitul pe venit datorat.

(3) Pentru a beneficia de prevederile aplicabile rezidenților români, constituie plată anticipată în contul impozitului pe venit și se scade din impozitul pe venit datorat și impozitul reținut la sursă conform prevederilor art. 224 în condițiile în care persoana fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenție pentru evitarea dublei impuneri, prezintă certificatul de rezidență fiscală ulterior realizării venitului.

(3) Pentru a beneficia de prevederile aplicabile rezidenților români, constituie plată anticipată în contul impozitului pe venit și se scade din impozitul pe venit datorat și impozitul reținut la sursă conform prevederilor art. 224 în condițiile în care persoana fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenție pentru evitarea dublei impuneri, prezintă certificatul de rezidență fiscală ulterior realizării venitului.

(4) Veniturile din activități independente obținute din România de o persoană fizică rezidentă într-un stat al Uniunii Europene sau a Spațiului Economic European, stat cu care România nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, se impun conform prevederilor art. 224.

Dacă persoana fizică prevăzută în prezentul alineat este rezidentă a unui stat al Uniunii Europene sau a Spațiului Economic European cu care este încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații, această persoană poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform art. 224 prin declararea și plata impozitului pe venit pentru venitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul IV. Impozitul reținut la sursă potrivit art. 224 constituie plată anticipată în contul impozitului pe venit.

13. Opțiunea de regularizare a impozitului plătit conform art. 224, respectiv a art. 226 alin. (1) din Codul fiscal poate fi realizată de persoana nerezidentă în perioada de prescripție stabilită potrivit Codului de procedură fiscală.

La declarația fiscală care se depune în vederea regularizării impozitului plătit conform art. 224, respectiv a art. 226 alin. (1) din Codul fiscal se anexează două certificate de rezidență fiscală în original sau copie legalizată, însoțite de o traducere autorizată în limba română.

Un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidența fiscală în anul în care s-a obținut venitul din România într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European și un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidența fiscală într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European în anul în care a exercitat opțiunea pentru a-și regulariza în România impozitul pe venit.

Reținerea impozitului din veniturile obținute din România de persoane rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri din activități desfășurate de artiști și sportivi

Art. 227. – (1) Veniturile obținute de artiști sau sportivi, persoane fizice sau juridice, rezidenți într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o Convenție pentru evitarea dublei impuneri, pentru activitățile desfășurate în această calitate în România și în condițiile prevăzute în convenție se impun cu o cotă de 16%, aplicată asupra veniturilor brute.

Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului, se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține, se declară și se plătește, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, pentru ziua în care se efectuează plata venitului către nerezidenți. Obligația calculării, reținerii, declarării și plății impozitului la bugetul de stat revine plătitorului de venit.

O.U.G. nr. 70/14 mai 2020

Art. 62. - (1) Prin derogare de la dispozițiile art. 72 alin. (5), art. 224 alin. (5) și art. 227 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru veniturile impozabile obținute din România de rezidenți și nerezidenți din activități desfășurate în domeniul **organizării de evenimente** culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale sau de divertisment, ori din participarea efectivă la astfel de activități, impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului și se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc evenimentul. Impozitul se calculează, se reține, se declară și se plătește, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României pentru ziua în care se efectuează plata venitului către nerezidenți.

(2) Prevederile alin. (1) **se aplică** în cazul în care evenimentele culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale sau de divertisment sunt **reprogramate până la finalul anului 2021** ca urmare a situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2.

(3) În situația prevăzută la alin. (1) certificatul de atestare a impozitului plătit în România se eliberează persoanei nerezidente după plata impozitului la bugetul de stat, potrivit 232 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Persoana juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri care obține venituri din activități desfășurate în România de artiști de spectacol sau sportivi poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform alin.(1) prin declararea și plata impozitului pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul II. Impozitul reținut la sursă potrivit alin. (1) constituie plată anticipată în contul impozitului anual pe profit și se scade din impozitul pe profit datorat.

(3) Persoana fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri care realizează venituri din România în calitate de artist de spectacol sau ca sportiv, din activitățile artistice și sportive, indiferent dacă acestea sunt plătite direct artistului sau sportivului ori unei terțe părți care acționează în numele acelui artist sau sportiv poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform alin. (1) prin declararea și plata impozitului pe venit pentru venitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul IV.

Impozitul reținut la sursă potrivit alin. (1) constituie plată anticipată în contul impozitului anual pe venit și se scade din impozitul pe venit datorat.

norme

14. Opțiunea de regularizare a impozitului plătit conform art. 227 alin. (1) din Codul fiscal poate fi realizată de persoana nerezidentă în perioada de prescripție stabilită potrivit Codului de procedură fiscală.

La declarația fiscală care se depune în vederea regularizării impozitului plătit conform art. 227 alin. (1) din Codul fiscal se anexează două certificate de rezidență fiscale în original sau copie legalizată, însoțite de o traducere autorizată în limba română.

Un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidența fiscală în anul în care s-a obținut venitul din România într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri și un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidența fiscală într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri în anul în care a exercitat opțiunea, pentru a-și regulariza în România impozitul pe profit sau pe venit, după caz.

Venituri neimpozabile în România

Art. 115 228 Următoarele venituri nu sunt impozabile în România:

(a) veniturile obținute de organisme nerezidente de plasament colectiv fără personalitate juridică sau de alte organisme asimilate acestora, recunoscute de autoritatea competentă de reglementare care autorizează activitatea pe acea piață, din transferul titlurilor de valoare respectiv al titlurilor de participare deținute direct sau indirect într-o persoană juridică română.

(b) veniturile obținute de nerezidenți pe piețe de capital străine

- din transferul titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română, precum și
- din transferul titlurilor de valoare emise de rezidenți români.

(c) venitul obținut de la un fiduciar rezident de către un beneficiar nerezident atunci când acesta este constituitor nerezident, din transferul masei patrimoniale fiduciare în cadrul operațiunii de fiducie.

Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

Art. 117 229 (1) Sunt scutite de impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți următoarele venituri:

a) **dobânda** aferentă instrumentelor de datorie publică în lei și în valută, veniturile obținute din tranzacțiile cu instrumente financiare derivate utilizate pentru realizarea operațiunilor de administrare a riscurilor asociate obligațiilor de natura datoriei publice guvernamentale și veniturile obținute din tranzacționarea titlurilor de stat și a obligațiunilor emise de către unitățile administrativ-teritoriale, în lei și în valută, pe piața internă și/sau pe piețele financiare internaționale, precum și dobânda aferentă instrumentelor emise de către Banca Națională a României în scopul atingerii obiectivelor de politică monetară și veniturile obținute din tranzacționarea valorilor mobiliare emise de către Banca Națională a României;

b) dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de societățile române, constituite potrivit Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă instrumentele/titlurile de creanță sunt emise în baza unui prospect aprobat de autoritatea de reglementare competentă și dobânda este plătită unei persoane care nu este o persoană afiliată a emitentului instrumentelor/titlurilor de creanță respective;

c) dividendele plătite de o persoană juridică română sau persoană juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene ori unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene, dacă:

1. persoana juridică străină beneficiară a dividendelor îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

(i)	este rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene și are una dintre formele de organizare prevăzute în anexa nr. 1 la titlul II;
(ii)	este considerată a fi rezidentă a statului membru al Uniunii Europene, în conformitate cu legislația fiscală a statului respectiv și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terț, nu se consideră că este rezidentă în scopul impunerii în afara Uniunii Europene;
(iii)	plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul dintre impozitele prevăzute în anexa nr. 2 la titlul II sau un impozit similar impozitului pe profit reglementat la titlul II;
(iv)	deține minimum 10% din capitalul social al întreprinderii persoană juridică română pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin un an, care se încheie la data plății dividendului.

2. Beneficiarul dividendelor este un sediu permanent al unei persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene, iar persoana juridică străină pentru care sediul permanent își desfășoară activitatea trebuie să întrunească cumulativ condițiile prevăzute la pct. 1, subpct. (i) - (iv) și profiturile înregistrate de sediul permanent să fie impozabile în statul membru în care acesta este stabilit, în baza unei convenții pentru evitarea dublei impuneri sau în baza legislației interne a aceluia stat membru;

3. Persoana juridică română care plătește dividendul îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

(i)	este o societate înființată în baza legii române și are una dintre următoarele forme de organizare: societate pe acțiuni, societate în comandită pe acțiuni, societate cu răspundere limitată, societate în nume colectiv, societate în comandită simplă;
(ii)	plătește impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări.

Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, care plătește dividendul, trebuie să plătească impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări.

15. În aplicarea prevederilor art. 229 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal:

(1) Condiția privitoare la perioada minimă de deținere de **1 an** va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexe: Denkvit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt für Finanzen - C-283/94, C - 291/94 și C - 292/94, și anume: dacă la data plății, perioada minimă de deținere de **1 an** nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

(2) În situația în care, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deținere de 1 an a fost îndeplinită după data plății, beneficiarul efectiv persoană nerezidentă **poate solicita restituirea** impozitelor plătite în plus , potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală .

scutiri

d) premiile unei persoane fizice nerezidente obținute din România, ca urmare a participării la festivalurile naționale și internaționale artistice, culturale și sportive finanțate din fonduri publice;

e) premiile acordate elevilor și studenților nerezidenți la concursurile finanțate din fonduri publice;

16. Premiile prevăzute la art. 229 alin. (1) lit. d) și e) din Codul fiscal sunt premii de natura celor plătite de la bugetul de stat sau de la bugetele consiliilor locale prin intermediul instituțiilor publice centrale și locale.

f) veniturile persoanelor juridice străine care desfășoară în România activități de **consultanță** în cadrul unor acorduri de finanțare gratuită încheiate de Guvernul României/autorități publice cu alte guverne / autorități publice sau organizații internaționale guvernamentale ori neguvernamentale;

g) veniturile din **dobânzi** și **redevențe**, care intră sub incidența cap. V din prezentul titlu.

17. În aplicarea prevederilor art. 229 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal:

(1) Condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani prevăzută la art. 255 alin. (10) din Codul fiscal va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexe: **Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt für Finanzen - C-283/94, C - 291/94 și C - 292/94** și anume: dacă la data plății perioada minimă de deținere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul Fiscal nu se va acorda.

(2) În situația în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deținere de 2 ani a fost îndeplinită după data plății, beneficiarul efectiv persoană nerezidentă poate solicita restituirea impozitelor plătite în plus, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

h) dobânzile și/sau dividendele plătite către **fonduri de pensii**, astfel cum sunt ele definite în legislația statului membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Spațiului Economic European , cu condiția existenței unui instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații

i) veniturile obținute de persoane fizice nerezidente ca urmare a participării în alt stat la un **joc de noroc**, ale cărui fonduri de câștiguri provin și din România.

(2) Prevederile alin. (1) lit. c) nu se aplică unui demers sau unor serii de demersuri care, fiind întreprinse cu scopul principal sau cu unul dintre scopurile principale de a obține un **avantaj fiscal** care contravine obiectului sau scopului prezentului articol, nu sunt oneste având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante.

Un demers poate cuprinde mai multe etape sau părți.

În înțelesul prezentului alineat, un demers sau o serie de demersuri sunt considerate ca nefiind oneste în măsura în care **nu sunt întreprinse din motive comerciale valabile care reflectă realitatea economică.**

Dispozițiile prezentului alineat se completează cu prevederile existente în legislația internă sau în acorduri referitoare la **prevenirea evaziunii fiscale, a fraudei fiscale sau a abuzurilor.**

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impunerii și a legislației Uniunii Europene *)

art. 148 230 (1) În înțelesul art. 224, dacă **un contribuabil este rezident al unei țări cu care România a încheiat o convenție** pentru evitarea dublei impunerii, **cota de impozit** care se aplică venitului impozabil obținut de către acel contribuabil din România **nu poate depăși** cota de impozit, prevăzută în convenția care se aplică asupra acelui venit.

În situația în care sunt cote diferite de impozitare în legislația internă sau în convențiile de evitare a dublei impunerii, se aplică **cotele de impozitare mai favorabile**.

Dacă un contribuabil este rezident al unei țări din Uniunea Europeană, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de acel contribuabil din România este **cota mai favorabilă** prevăzută în legislația internă, legislația Uniunii Europene sau în convențiile de evitare a dublei impunerii.

Legislația Uniunii Europene se aplică în relația României cu statele membre ale Uniunii Europene, respectiv cu statele cu care Uniunea Europeană are încheiate acorduri de stabilire a unor măsuri echivalente.

norme

18. În aplicarea art. 230 alin. (1) din Codul fiscal:

(1) Dispozițiile alin. 2 ale art. "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" din **convențiile de evitare a dublei impunerii** încheiate de România cu alte state, care reglementează impunerea în țara de sursă a acestor venituri, **se aplică cu prioritate**.

În cazul când legislația internă prevede în mod expres o cotă de impozitare mai favorabilă sunt aplicabile prevederile legislației interne.

(2) Dispozițiile alin. 2 ale articolelor "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" din **convențiile de evitare a dublei impunerii** **derogă** de la prevederile paragrafului 1 al acestor articole din convențiile respective.

(3) Aplicarea alin. 2 al art. "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" din **convențiile de evitare a dublei impunerii** care prevăd impunerea în **statul de sursă** nu conduce la o dublă impunere pentru același venit, întrucât **statul de rezidență** acordă credit fiscal/scutire pentru impozitul plătit în România, în conformitate cu prevederile convenției de evitare a dublei impunerii.

*) Prin **recunoașterea acestui motiv justificativ**, Curtea a ținut cont de împrejurarea că perceperea impozitelor directe este un element central al competenței statelor membre(21). În lipsa unei armonizări la nivel comunitar, revine de asemenea statelor membre sarcina de a defini criteriile de repartizare între acestea a competențelor lor de impozitare prin încheierea de convenții pentru evitarea dublei impunerii sau prin măsuri unilaterale(22). Astfel cum a constatat de asemenea Curtea, nu este inutil ca statele membre să se inspire în acest context din practica internațională, precum și din modelele de convenție ale OCDE(23). [C 311/2008 par 57 AG]

(4) Dispozițiile titlurilor II și IV din Codul fiscal reprezintă **legislația internă** și **se aplică** atunci când România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este beneficiarul venitului realizat din România și acesta prezintă certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19 alin. (1).

În acest sens, se vor avea în vedere veniturile menționate la art. 223 alin. (2) din Codul fiscal, precum și alte venituri pentru care România are potrivit convențiilor de evitare a dublei impuneri drept de impozitare.

(5) Prevederile titlului VI din Codul fiscal **se aplică** atunci când

- * beneficiarul venitului obținut din România este rezident al unui stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri sau când

- * beneficiarul venitului obținut din România, rezident al unui stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, nu prezintă certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) ori atunci când

- * impozitul datorat de nerezident este suportat de către plătitorul de venit.*)

(6) Prevederile Acordului încheiat între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi se aplică de la data aderării la Uniunea Europeană.

(7) În cazul României, societățile pentru care sunt aplicabile prevederile art.15 pct. (1), respectiv pct. (2) ale Acordului încheiat între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi sunt cele menționate la art. 229 alin. (1) lit. c) pct. 3 din Codul fiscal, respectiv cele menționate la art. 263, lit. x) din Codul fiscal.

(8) În situația în care pentru același venit sunt cote diferite de impunere în legislația internă, legislația europeană sau în convențiile de evitare a dublei impuneri, se aplică **cota de impozit mai favorabilă**, dacă beneficiarul venitului face dovada rezidenței într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și, după caz, îndeplinește condiția de beneficiar al legislației Uniunii Europene.

*) în conformitate cu prevederile art. 25 (4) cheltuielile respective nu sunt deductibile fiscal.

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene, nerezidentul are **obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul plății venitului,**

» **certificatul de rezidență fiscală** eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență precum și, după caz, o

» **declarație pe propria răspundere** în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar în situația aplicării legislației Uniunii Europene.

Dacă certificatul de rezidență fiscală, respectiv declarația ce va indica calitatea de beneficiar nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile prezentului titlu.

În momentul prezentării certificatului de rezidență fiscală și, după caz, a declarației prin care se indică calitatea de beneficiar se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri sau ale legislației Uniunii Europene și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție.

În acest sens, certificatul de rezidență fiscală trebuie să menționeze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care Uniunea Europeană are încheiat un acord de stabilire a unor măsuri echivalente **pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România.**

Calitatea de **beneficiar în scopul aplicării legislației Uniunii Europene** va fi dovedită prin » **certificatul de rezidență fiscală** și, după caz,

» **declarația pe propria răspundere** a acestuia de îndeplinire **cumulativă** a condițiilor referitoare la:

- perioada minimă de deținere,
- condiția de participare minimă în capitalul persoanei juridice române,
- încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau în prezentul titlu, după caz,
- calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări.

Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în **primele 60 de zile calendaristice din anul următor**, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență.

19. În scopul aplicării art. 230 alin. (2) din Codul fiscal:

(1) Pentru a beneficia de prevederile

► convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul său de rezidență, precum și de cele ale

► legislației Uniunii Europene,

nerezidentul beneficiar al veniturilor din România **trebuie să prezinte**

• **certificatul de rezidență fiscală** eliberat de autoritatea fiscală din statul respectiv sau

• **un alt document** eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a aceluia stat.

(2) Nerezidenții care sunt beneficiarii veniturilor din România depun la plătitorul de venit originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidență fiscală ori a documentului menționat la alin. (1), însoțite de o traducere autorizată în limba română. În situația în care autoritatea competentă străină **emite certificatul** de rezidență fiscală **în format electronic** sau **online**, acesta reprezintă originalul certificatului de rezidență fiscală avut în vedere pentru aplicarea convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul de rezidență al beneficiarului veniturilor obținute din România, respectiv pentru aplicarea legislației Uniunii Europene, după caz.

(3) În ipoteza în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România transmite un singur original al certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin.

(1) unui plătitor de venituri rezident român care are filiale, sucursale ori puncte de lucru în diferite localități din România și care fac plăți, la rândul lor, către beneficiarul de venituri nerezident, primitorul originalului certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), va transmite la fiecare subunitate o copie legalizată a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la alin. (1), însoțită de o traducere autorizată în limba română. Pe copia legalizată primitorul originalului certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), va semna cu mențiunea că deține originalul acestuia.

(4) Prevederile alin. (3) sunt valabile și în situația în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România are înființată o **filială** în România care are relații contractuale cu diverși clienți din localități diferite din România și care primește un singur original al certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1).

Filiala aparținând persoanei nerezidente va face copii legalizate pe care le va distribui clienților români.

(5) Nerezidenții, beneficiari ai veniturilor obținute din România care au deschise **conturi de custodie** la **agenții custode**, definiți potrivit legii române, vor depune la acești agenți custode originalul certificatului de rezidență fiscală ori a documentului menționat la alin. (1).

Agentul custode va transmite, la cererea nerezidentului, copia legalizată a certificatului de rezidență fiscală ori a documentului menționat la alin. (1), însoțită de o traducere autorizată în limba română, fiecărei persoane care a făcut plăți către beneficiarul de venituri nerezident.

Pe copia legalizată, agentul custode, primitor al originalului certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), va semna cu mențiunea că deține originalul acestuia.

(6) Un nerezident poate fi considerat rezident al unui stat și ca urmare a informațiilor primite pe baza schimbului de informații inițiat / procedurii amiabile declanșate de o țară parteneră de convenție de evitare a dublei impuneri.

(7) În certificatul de rezidență fiscală sau în documentul prevăzut la alin. (1), prezentat de nerezidenții care au obținut venituri din România, trebuie să se ateste că aceștia au fost rezidenți în statele cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri, în anul/perioada obținerii veniturilor sau în anul/perioada pentru care a fost emis certificatul de rezidență fiscală ori documentul prevăzut la alin. (1).

(8) Plătitorul de venit este răspunzător pentru primirea în termenul stabilit a originalului sau a copiei legalizate a certificatului de rezidență fiscală ori a documentului prevăzut la alin. (1) și pentru aplicarea prevederilor din convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state.

(9) Forma și conținutul certificatului de rezidență fiscală sau ale documentului prevăzut la alin. (1) pentru nerezidenți sunt cele emise de autoritatea din statul de rezidență al beneficiarului venitului.

Certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1) trebuie să cuprindă, în principal, elemente de identificare a nerezidentului, precum și a autorității care a emis certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1), de exemplu: numele, denumirea, adresa, codul de identificare fiscală, mențiunea că este rezident fiscal în statul emitent, precum și data emiterii certificatului sau a documentului.

(3) Persoanele fizice care sosesc în România și au o ședere în statul român pe o perioadă sau mai multe perioade ce depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricăru interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat au **obligatia completării formularelor prevăzute la alin. (7), la termenele stabilite prin norme.**

(4) În cazul în care s-au făcut rețineri de impozit ce depășesc cotele din convențiile de evitare a dublei impuneri, respectiv din legislația Uniunii Europene, suma impozitului reținut în plus se restituie potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(5) Intermediarii, definiți potrivit legislației în materie, prin care persoanele fizice nerezidente obțin venituri din transferul titlurilor de valoare emise de rezidenți români au următoarele **obligatii**:

a) să solicite organului fiscal din România codul de identificare fiscală pentru persoana nerezidentă care nu deține acest număr;

b) să păstreze originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidență fiscală sau un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a acelu stat, însoțit/ însoțită de o traducere autorizată în limba română.

c) să calculeze câștigul/pierderea la fiecare tranzacție efectuată pentru contribuabilul persoană fizică nerezidentă;

d) să calculeze totalul câștigurilor/pierderilor pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului pentru fiecare contribuabil persoană fizică nerezidentă;

e) să transmită în formă scrisă către fiecare contribuabil persoană fizică nerezidentă informațiile privind totalul câștigurilor/pierderilor, pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului curent, pentru anul anterior; (OUG nr. 18/23.03.2018)

f) să depună anual, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului curent, pentru anul anterior, la organul fiscal competent o declarație informativă privind totalul câștigurilor/pierderilor, pentru fiecare contribuabil.*)

norme

20. Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri și ale art. 230 alin. (5) din Codul fiscal:

(1) În cazul câștigurilor din **transferul titlurilor de valoare realizate printr-un intermediar**, definit potrivit legislației în materie, rezident în România, originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19 alin. (1), însoțit/însoțită de o traducere autorizată în limba română se depune de persoana fizică nerezidentă la intermediar pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale și declarative.

(2) Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri

■ în cazul **persoanelor fizice nerezidente** care obțin câștiguri din **transferul titlurilor de valoare** și operațiunea nu se efectuează printr-un intermediar, precum și

■ în cazul **persoanelor juridice străine** care obțin câștiguri din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română, certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19 alin. (1) se depune la societatea ale cărei titluri de valoare/titluri de participare sunt transferate, respectiv sunt vândute-cesionate.

O copie legalizată a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 19 alin. (1), însoțită de o traducere autorizată în limba română, se va anexa la declarația care se depune la organul fiscal competent.

*) a se vedea OPANAF nr. 48/2019 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor 205 "Declarație informativă privind impozitul reținut la sursă și câștigurile/pierderile din investiții, pe beneficiari de venit" și 207 "Declarație informativă privind impozitul reținut la sursă/veniturile scutite, pe beneficiari de venit nerezidenți" (M. Oficial nr. 38/15.01.2019)

21. Prevederile titlului II sau IV din Codul fiscal, în ceea ce privește determinarea, stabilirea, declararea și plata **impozitului asupra rezultatului fiscal din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare** deținute la o persoană juridică română, respectiv a câștigului/pierderii din transferul titlurilor de valoare sunt aplicabile persoanelor nerezidente

- ✗ în condițiile neprezentării certificatului de rezidență fiscală sau
- ✗ atunci când România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri cu statul de rezidență al beneficiarului acestor profituri/câștiguri ori
- ✗ în cazul în care, prin convenție, **România are dreptul de impunere** asupra profitului/câștigului.

Declarația se depune de persoana nerezidentă la organul fiscal competent.

(6) Macheta certificatului de rezidență fiscală pentru persoane rezidente în România, precum și termenul de depunere de către nerezidenți a documentelor de rezidență fiscală, emise de autoritatea din statul de rezidență al acestora, se stabilesc prin norme.

(7) Machetele

Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la sosirea în România și

Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la plecarea din România se stabilesc prin norme.

O.M.F.P. nr. 1099/2016 pentru reglementarea unor aspecte privind rezidența în România a persoanelor fizice (Monitorul Oficial, nr. 577 din 29.07.2016)

■ abrogă O.M.F.P. nr. 74 / 2012

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. - Se aprobă formularistica elaborată pentru aplicarea prevederilor art. 7, 59 și 230 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul fiscal, și ale convențiilor de evitare a dublei impuneri, prevăzută în anexele nr. 1-4, care fac parte integrantă din prezentul ordin, după cum urmează:

- a) "Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la sosirea în România" (anexa nr. 1);
- b) "Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la plecarea din România" (anexa nr. 2);
- c) "Notificare privind îndeplinirea condițiilor de rezidență potrivit prevederilor art. 7 și art. 59 din Codul fiscal sau ale Convenției de evitare a dublei impuneri, încheiată între România și, de către persoana fizică sosită în România și care are o ședere mai mare de 183 de zile" (anexa nr. 3);
- d) "Notificare privind îndeplinirea condițiilor de rezidență potrivit prevederilor art. 7 și art. 59 din Codul fiscal sau ale Convenției de evitare a dublei impuneri, încheiată între România și, de către persoana fizică plecată din România pentru o perioadă mai mare de 183 de zile" (anexa nr. 4).

Art. 2. - Are obligația completării formularului "Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la sosirea în România" persoana fizică sosită în România care are o ședere în statul român o perioadă sau mai multe perioade care depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat.

Art. 3. - Are obligația completării formularului "Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la plecarea din România" persoana fizică rezidentă în România, precum și persoana fizică nerezidentă care a avut obligația completării formularului prevăzut la art. 1 lit. a), care pleacă din țară pentru o perioadă sau mai multe perioade de ședere în străinătate care depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive.

Art. 4. - Prin excepție de la art. 2, nu au obligația completării formularului "Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la sosirea în România" cetățenii străini cu statut diplomatic sau consular în România, cetățenii străini care sunt funcționari ori angajați ai unui organism internațional și interguvernamental înregistrat în România, cetățenii străini care sunt funcționari sau angajați ai unui stat străin în România, membrii familiilor acestora, cu respectarea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor acordurilor speciale la care România este parte.

Art. 5. - Prin excepție de la art. 3, nu au obligația completării formularului "Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la plecarea din România" cetățenii români care lucrează în străinătate, ca funcționari sau angajați ai statului român într-un stat străin.

Art. 6. - Formularele prevăzute la art. 1 lit. a) și b) se completează în două exemplare, originalul se transmite de persoana fizică în cauză, personal sau prin împuternicit, prin poștă cu confirmare de primire sau se depune la registratura organului fiscal central competent și copia se păstrează de către persoana fizică. Aceste formulare se pot edita și/sau completa de către solicitanți și cu ajutorul programului de asistență, asigurat gratuit de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, și pot fi depuse și prin mijloace electronice de transmitere la distanță, potrivit legii.

Art. 7. - Formularele prevăzute la art. 1 lit. c) și d) se completează, se semnează și se eliberează în trei exemplare de către organul fiscal central competent. Un exemplar se transmite persoanei fizice direct, prin poștă sau prin mijloace electronice de transmitere la distanță, potrivit legii. Un exemplar se arhivează la organul fiscal central competent/compartimentul din cadrul organului fiscal central competent care a emis notificarea și un exemplar la organul fiscal central competent/compartimentul (biroul) din cadrul organului fiscal central competent în a cărui evidență se află dosarul fiscal al contribuabilului.

Art. 8. - La cererea persoanei fizice organul fiscal central competent poate elibera un duplicat al formularelor prevăzute la art. 1 lit. c) și d), în sensul eliberării unei copii certificate după respectiva notificare existentă în evidența fiscală, cu mențiunea "duplicat".

CAPITOLUL II

Criterii de stabilire a rezidenței persoanei fizice, potrivit convenției de evitare a dublei impunerii

Art. 9. - Dacă o persoană fizică este considerată rezidentă atât în România, cât și într-un stat semnatar al convenției de evitare a dublei impunerii, rezidența persoanei fizice se stabilește după cum urmează:

a) persoana fizică este considerată rezidentă numai a statului în care are domiciliul, respectiv locuința permanentă aflată la dispoziția sa. O locuință se consideră permanentă dacă este proprietatea personală a persoanei fizice, dacă aceasta este închiriată de persoana respectivă sau dacă rămâne disponibilă oricând pentru această persoană și/sau familia sa;

b) dacă aceasta deține o locuință permanentă aflată la dispoziția sa în ambele state, persoana este considerată rezidentă numai a statului în care își are centrul intereselor vitale, respectiv în statul cu care relațiile sale personale și economice sunt mai apropiate. În analiza relațiilor personale se acordă atenție familiei soțului/soției, copilului/copiilor, persoanelor aflate în întreținerea persoanei fizice și care sosesc în România împreună cu aceasta, calitatea de membru într-o organizație caritabilă, religioasă, participarea la activități culturale sau de altă natură. În analiza relațiilor economice se acordă atenție dacă persoana este angajat al unui angajator român, dacă este implicată într-o activitate de afaceri în România, dacă deține proprietăți imobiliare în România, conturi la bănci în România, carduri de credit/debit la bănci în România. Dacă o persoană fizică deține o locuință într-un stat semnatar al unei convenții de evitare a dublei impunerii încheiate cu România și deține la dispoziția sa și o locuință în România în timp ce o păstrează pe prima, faptul că păstrează prima locuință în statul în care a locuit preponderent, unde a muncit și unde se află familia sa și toate proprietățile sale poate, împreună cu alte elemente, să demonstreze că persoana în cauză și-a păstrat centrul intereselor vitale în celălalt stat, și nu în România. Același criteriu de stabilire a centrului intereselor vitale este folosit în mod corespunzător și pentru persoanele fizice rezidente care părăsesc România;

c) dacă nu poate fi determinat statul în care persoana are centrul intereselor vitale sau dacă respectiva persoană nu deține o locuință permanentă aflată la dispoziția sa în niciunul dintre state, se consideră că este rezidentă a statului în care aceasta locuiește frecvent. Astfel, se vor avea în vedere șederile pe care le are persoana respectivă în toate locurile din același stat;

d) dacă persoana locuiește în mod obișnuit în ambele state sau nu locuiește în niciunul dintre ele, se va considera că persoana respectivă este rezidentă a statului a cărui naționalitate/cetățenie o are;

e) dacă persoana are naționalitatea/cetățenia ambelor state sau nu are naționalitatea/cetățenia niciuna dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva această problemă pe cale amiabilă la nivelul acestora, potrivit articolului "Procedura amiabilă" din convenția de evitare a dublei impunerii.

Art. 10. - La stabilirea rezidenței se vor avea în vedere și comentariile articolului 4 "Rezident" din Modelul convenției de evitare a dublei impunerii al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

Art. 11. - Orice schimbare apărută, care poate aduce modificări în ceea ce privește rezidența, trebuie adusă la cunoștința organului fiscal central competent de către persoana fizică în cauză.

CAPITOLUL III

Sosirea pe teritoriul României a persoanei fizice nerezidente**SECȚIUNEA 1****Elemente care atestă rezidența în România, potrivit Codului fiscal, precum și alte elemente care sunt luate în considerare la stabilirea rezidenței**

Art. 12. - (1) Principalele elemente care sunt luate în considerare pentru stabilirea rezidenței în România a unei persoane fizice care sosește în România sunt următoarele:

- a) domiciliul în România;
 - b) locuința permanentă din România a persoanei fizice, locuință care poate fi în proprietate sau închiriată sau care rămâne, disponibilă oricând pentru această persoană și/sau familia sa;
 - c) centrul intereselor vitale amplasat în România;
 - d) persoana fizică este prezentă în România pentru o perioadă sau mai multe perioade ce depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat.
- (2) Pot exista și alte elemente care sunt luate în considerare la stabilirea rezidenței în România sau în statul străin, dar numai împreună cu elementele menționate la alin. (1): autovehicul înregistrat în România/statul străin; permis de conducere emis de autoritatea competentă din România/statul străin; pașaport emis de autoritatea competentă din România/statul străin; persoana este asigurată la sistemul asigurărilor sociale din România/statul străin în toată perioada în care stă în străinătate/România; persoana este asigurată la sistemul asigurărilor sociale de sănătate din România/statul străin în toată perioada în care stă în străinătate/România.

Art. 13. - (1) Dacă o persoană fizică nerezidentă nu face dovada rezidenței într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impunerii sau este rezident al unui stat cu care România nu are încheiată convenție și îndeplinește condițiile de rezidență prevăzute la art. 7 pct. 28 lit. b) sau c) din Codul fiscal, se va considera că este rezident în statul român.

(2) Persoana fizică menționată la alin. (1), potrivit art. 59 alin. (2) din Codul fiscal, are obligație fiscală integrală în România, fiind supusă impozitului pe venit pentru venitul obținut din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, începând cu data de la care aceasta devine rezidentă în România.

(3) Persoanei fizice cu obligație fiscală integrală în România i se eliberează la cerere certificatul de rezidență fiscală, prevăzut la art. 230 alin. (6) din Codul fiscal. În certificatul de rezidență fiscală organul fiscal central competent va certifica anul/anii, respectiv perioada din an, pentru care persoana fizică este rezidentă în România.

SECȚIUNEA a 2-a**Stabilirea rezidenței de către organul fiscal central competent la sosirea persoanei fizice în România**

Art. 14. - Persoana fizică nerezidentă trebuie să înregistreze la organul fiscal central competent formularul prevăzut la art. 1 lit. a), în 30 de zile de la împlinirea termenului de 183 de zile de prezență în România.

Art. 15. - La formularul prevăzut la art. 1 lit. a) persoana fizică nerezidentă anexează:

- a) copia pașaportului, valabil, iar cetățenii Uniunii Europene anexează copia pașaportului sau a documentului național de identitate, valabil;
- b) copia cărții de identitate/cărții de rezidență permanente/permisului de ședere/certificatului de înregistrare fiscală, emisă/emis de autoritatea competentă din România;
- c) documente care atestă existența unei locuințe în România a persoanei fizice, locuință care poate fi în proprietate sau închiriată sau care rămâne disponibilă oricând pentru această persoană și/sau familia sa;
- d) după caz, certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea competentă a statului străin cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impunerii sau un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței fiscale conform legislației interne a celui stat, în original sau în copie legalizată, însoțit de o traducere autorizată în limba română. Acest certificat/document este valabil pentru anul/anii pentru care este emis;
- e) un document emis de autoritatea fiscală străină care atestă că persoana fizică este scoasă din evidența sa fiscală, după caz.

Art. 16. - (1) Organul fiscal central competent analizează îndeplinirea condițiilor de rezidență în funcție de situația concretă a persoanei fizice, luând în considerare prevederile convenției de evitare a dublei impunerii sau prevederile Codului fiscal, după caz, precum și documentația prezentată, respectiv formularul prevăzut la art. 1 lit. a), certificatul de rezidență fiscală emis de autoritatea fiscală străină sau un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței fiscale, conform legislației interne a celui stat, și orice alte documente care pot sta la baza determinării rezidenței persoanei fizice.

(2) Organul fiscal central competent, în urma analizei efectuate, stabilește dacă persoana fizică nerezidentă păstrează rezidența statului străin potrivit convenției de evitare a dublei impunerii sau devine persoană fizică rezidentă în România.

(3) Organul fiscal central competent, în termen de 30 de zile de la depunerea formularului prevăzut la art. 1 lit. a), notifică persoana fizică dacă are obligație fiscală integrală în România sau va fi impusă numai pentru veniturile obținute din România.

(4) Dacă o persoană fizică devine rezidentă în România numai pentru o perioadă dintr-un an fiscal, această persoană fizică are obligație fiscală integrală în România numai pentru acea perioadă din anul fiscal în care este considerată rezidentă; pentru perioada din anul fiscal, respectiv de la data sosirii în România și până la data la care devine rezidentă în România, persoana fizică este considerată nerezidentă, fiind supusă impozitului numai pentru veniturile obținute din România.

(5) În situația în care intervin modificări față de datele înscrise în notificare, ca urmare a completării documentației prezentate de persoana fizică pentru stabilirea rezidenței la sosirea în România cu noi informații/documente, organul fiscal central competent emite o nouă notificare și o anulează pe cea precedentă, pentru stabilirea obligației fiscale ce revine persoanei fizice în România.

(6) Forma și conținutul formularului "Notificare privind îndeplinirea condițiilor de rezidență potrivit prevederilor art. 7 și art. 59 din Codul fiscal sau ale Convenției de evitare a dublei impunerii, încheiată între România și", de către persoana fizică sosită în România și care are o ședere mai mare de 183 de zile" sunt prezentate în anexa nr. 3.

CAPITOLUL IV

Plecarea de pe teritoriul României a persoanelor fizice rezidente și nerezidente

SECȚIUNEA 1

Elemente care atestă rezidența în România sau în statul străin, potrivit convenției de evitare a dublei impunerii, respectiv Codului fiscal, după caz

Art. 17. - (1) Principalele elemente care sunt luate în considerare pentru stabilirea rezidenței unei persoane fizice care părăsește România sunt următoarele:

- domiciliul din România;
- locuința permanentă din România a persoanei fizice, locuință care poate fi în proprietate sau închiriată ori care rămâne disponibilă oricând pentru această persoană și/sau familia sa;
- centrul intereselor vitale amplasat în România;
- persoana fizică pleacă din România pentru o perioadă sau mai multe perioade de ședere în străinătate care depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive.

(2) Pot exista și alte elemente care sunt luate în considerare la menținerea rezidenței în România, dar numai împreună cu elementele menționate la alin. (1): autovehicule înregistrate în România/statul străin; permis de conducere emis de autoritățile competente din România/statul străin; pașaport emis de autoritățile competente din România/statul străin; persoana este asigurată la sistemul asigurărilor sociale din România/statul străin în toată perioada în care stă în străinătate/România; persoana este asigurată la sistemul asigurărilor sociale de sănătate din România/statul străin pe parcursul perioadei în care stă în străinătate/România.

Art. 18. - În cazul în care o persoană fizică română părăsește România definitiv și nu mai are domiciliu în țara noastră, rezidența obținută în alt stat nu va fi afectată de revenirile ocazionale în România.

SECȚIUNEA a 2-a

Stabilirea rezidenței de către organul fiscal central competent la momentul plecării persoanelor fizice din România

Art. 19. - În vederea scoaterii/menținerii din/în evidență de către organul fiscal central competent, persoana fizică rezidentă în România, respectiv persoana nerezidentă are obligația să înregistreze cu 30 de zile înaintea plecării din România formularul prevăzut la art. 1 lit. b) la organul fiscal central competent unde își are domiciliul fiscal, respectiv unde a înregistrat formularul prevăzut la art. 1 lit. a), dacă persoana în cauză nu a informat cu privire la schimbarea domiciliului/locuinței permanente, după caz.

Art. 20. - (1) Organul fiscal central competent analizează îndeplinirea condițiilor de rezidență în funcție de situația concretă a persoanei fizice, luând în considerare prevederile convenției de evitare a dublei impunerii sau prevederile Codului fiscal, după caz, precum și documentația prezentată, respectiv formularul prevăzut la art. 1 lit. b), orice alte documente ce pot sta la baza determinării rezidenței persoanei fizice, precum și, după caz, certificatul de rezidență fiscală emis de autoritatea fiscală străină sau un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței fiscale conform legislației interne a aceluia stat.

(2) Organul fiscal central competent, în urma analizei efectuate, stabilește dacă persoana fizică rezidentă în România păstrează rezidența în țara noastră potrivit convenției de evitare a dublei impunerii, respectiv Codului fiscal sau este persoană fizică nerezidentă în România.

(3) Organul fiscal central competent, în termen de 15 zile de la depunerea formularului prevăzut la art. 1 lit. b), notifică persoana fizică și stabilește dacă aceasta are în continuare obligație fiscală integrală în România sau va fi scoasă/menținută din/în evidențele fiscale. În cazul obligației fiscale integrale, persoana fizică rezidentă este supusă în continuare impozitului pe venit pentru veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României.

(4) În situația în care intervin modificări față de datele înscrise în notificare, ca urmare a completării documentației prezentate de persoana fizică pentru stabilirea rezidenței la plecarea din România cu noi informații/documente, organul fiscal central competent emite o nouă notificare și o anulează pe cea precedentă, pentru stabilirea obligației fiscale ce revine persoanei fizice în România.

(5) Forma și conținutul formularului "Notificare privind îndeplinirea condițiilor de rezidență potrivit prevederilor art. 7 și art. 59 din Codul fiscal sau ale Convenției de evitare a dublei impunerii, încheiată între România și", de către persoana fizică plecată din România pentru o perioadă mai mare de 183 de zile" sunt prezentate în anexa nr. 4.

Art. 21. - (1) Dacă ulterior înregistrării formularului prevăzut la art. 1 lit. b) persoana fizică rezidentă română, cu domiciliul în România, dovedește schimbarea rezidenței într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impunerii, aceasta anexează la formularul mai sus menționat certificatul de rezidență fiscală emis de autoritatea competentă a statului care o consideră rezident sau un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței fiscale conform legislației interne a acelui stat, în vederea aplicării prevederilor convenției. Persoana fizică rezidentă română, cu domiciliul în România, continuă să fie considerată rezidentă în România, având obligație fiscală integrală până la data schimbării rezidenței potrivit convenției de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu statul străin.

(2) Persoana fizică rezidentă română, cu domiciliul în România, care dovedește schimbarea rezidenței într-un stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impunerii completează formularul prevăzut la art. 1 lit. b) și este obligată în continuare la plata impozitului pe veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, pentru anul calendaristic în care are loc schimbarea rezidenței, precum și în următorii 3 ani calendaristici.

(3) Persoana fizică nerezidentă care a avut obligația completării formularului prevăzut la art. 1 lit. a) și a obținut pe perioada șederii în România rezidența în România completează la plecarea din România numai formularul prevăzut la art. 1 lit. b) și nu va mai face dovada schimbării rezidenței într-un alt stat. Persoana fizică este considerată rezidentă în România până la data la care părăsește România pentru o perioadă sau mai multe perioade de ședere în străinătate care depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive.

(4) Persoana fizică nerezidentă care pe perioada șederii în România și-a dovedit rezidența într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impunerii și care a avut obligația completării formularului prevăzut la art. 1 lit. a) completează la plecarea din România formularul prevăzut la art. 1 lit. b).

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 22. - Persoanele fizice nerezidente sosite în România înainte de 1 ianuarie 2014 și care solicită eliberarea "Certificatului de rezidență fiscală privind aplicarea Convenției/Acordului de evitare a dublei impunerii dintre România și", pentru persoane fizice rezidente în România" au obligația completării formularului "Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la sosirea în România", prevăzut la art. 1 lit. a), și totodată să facă dovada plății impozitului pe venit pentru veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, pentru categoriile de venituri supuse impozitului în România.

Declarații anuale privind reținerea la sursă

art. 149 231

(1) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor, **cu excepția plătitorilor de venituri din salarii**, conform prezentului titlu, au obligația să depună o **declarație** privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat.¹ (OUG nr. 18/23.03.2018)

Declarația
informativă
207

Declarația informativă se va depune de către plătitorii de venit la organul fiscal competent în format electronic.

(2) • abrogat de la 30 martie 2018 (OUG 25/30..03.2018)

norme

22. (1) În aplicarea art. 231 alin. (1) din Codul fiscal, modelul și conținutul **declarației informative** privind impozitul reținut pentru veniturile cu regim de reținere la sursă/venituri scutite, pe beneficiari de venit nerezidenți, se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F., potrivit Codului de procedură fiscală.

(2) • abrogat (H.G. nr. 284/04.05.2017) •

(3) • abrogat (HG nr. 354/29.05.2018) •

Certificatele de atestare a impozitului plătit de nerezidenți

art. 120 232 (1) Orice nerezident poate depune, o cerere la organul fiscal competent prin care va solicita eliberarea certificatului de atestare a impozitului plătit către bugetul de stat.

23. (1) În aplicarea art. 232 din Codul fiscal:

Cererea de eliberare a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezidenți se depune la organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.

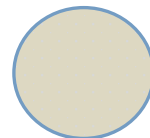
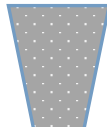
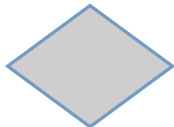
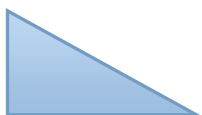
(2) Organul fiscal competent are obligația de a elibera certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenți.

(3) Forma cererii și a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum și condițiile de depunere, respectiv de eliberare se stabilesc prin norme.

¹ A se vedea OPANAF nr. 48/2019 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor 205 "Declarație informativă privind impozitul reținut la sursă și câștigurile/pierderile din investiții, pe beneficiari de venit" și 207 "Declarație informativă privind impozitul reținut la sursă/veniturile scutite, pe beneficiari de venit nerezidenți" (M. Oficial nr. 38/15.01.2019)

norme	23.(2) Certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenți se eliberează de către organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, pe baza cererii depuse de beneficiarul venitului sau de plătitorul de venit în numele acestuia.	norme
-------	--	-------

nor	23.(3) Forma cererii și a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum și instrucțiunile de completare și eliberare se aprobă prin O.M.F.P..	nor
-----	--	-----

OMFP nr. 583/2016 pentru aprobarea formularisticii prevăzute de art. 230 și 232 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (Monitorul Oficial nr. 355 din 10 mai 2016)

■ abrogă OMFP nr. 724/2011

Art. 1. - Se aprobă formularistica elaborată în temeiul art. 7, 59, 230 și 232 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, prevăzută în anexele nr. 1-16 care fac parte integrantă din prezentul ordin, după cum urmează:

a	Cerere pentru eliberarea certificatului de rezidență fiscală privind aplicarea Convenției / Acordului de evitare a dublei impuneri dintre România și, pentru persoane juridice rezidente în România (anexa nr. 1);
b	Certificat de rezidență fiscală privind aplicarea Convenției / Acordului de evitare a dublei impuneri dintre România și, pentru persoane juridice rezidente în România (anexa nr. 2);
c	Cerere pentru eliberarea certificatului de rezidență fiscală privind aplicarea Convenției/Acordului de evitare a dublei impuneri dintre România și, pentru persoane fizice rezidente în România (anexa nr. 3);
d	Certificat de rezidență fiscală privind aplicarea Convenției/Acordului de evitare a dublei impuneri dintre România și, pentru persoane fizice rezidente în România (anexa nr. 4);
e	Cerere pentru eliberarea certificatului de rezidență fiscală privind aplicarea Convenției/Acordului de evitare a dublei impuneri dintre România și, pentru persoane fizice rezidente în România care desfășoară activitate independentă (anexa nr. 5);
f	Certificat de rezidență fiscală privind aplicarea Convenției/Acordului de evitare a dublei impuneri dintre România și, pentru persoane fizice rezidente în România care desfășoară activitate independentă (anexa nr. 6);

g	Cerere pentru eliberarea certificatului de rezidență fiscală privind aplicarea Convenției/Acordului de evitare a dublei impuneri dintre România și, pentru persoane rezidente în România (anexa nr. 7);
h	Certificat de rezidență fiscală privind aplicarea Convenției/Acordului de evitare a dublei impuneri dintre România și, pentru persoane rezidente în România (anexa nr. 8);
i	Cerere pentru eliberarea certificatului privind atestarea impozitului plătit în România de persoane juridice străine (anexa nr. 9);
j	Certificat privind atestarea impozitului plătit în România de persoane juridice străine (anexa nr. 10);
k	Cerere pentru eliberarea certificatului privind atestarea impozitului plătit în România de persoane fizice nerezidente (anexa nr. 11);
l	Certificat privind atestarea impozitului plătit în România de persoane fizice nerezidente (anexa nr. 12);
m	Cerere referitoare la eliberarea certificatului privind atestarea desfășurării activității în România de către sediul permanent/sediul permanent desemnat al unei persoane juridice străine (anexa nr. 13);
n	Certificat privind atestarea desfășurării activității în România de către sediul permanent/sediul permanent desemnat al unei persoane juridice străine (anexa nr. 14);
o	Declarație pentru exceptarea de la impunere în România a plăților de dobânzi și redevențe efectuate de o societate rezidentă sau de un sediu permanent situat în România către o societate asociată rezidentă în alt stat membru al Uniunii Europene sau către un sediu permanent situat în alt stat membru al Uniunii Europene (anexa nr. 15);
p	Declarație pentru exceptarea de la impunere în România a plăților de dividende efectuate de o persoană juridică română sau de o persoană juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene situat în alt stat membru al Uniunii Europene (anexa nr. 16).

Art. 2. - Formularele prevăzute la art. 1 lit. a), c), e), g), i), k), m), o) și p) se întocmesc și se semnează de către solicitanți în conformitate cu precizările privind completarea acestora.

Art. 3. - Formularele prevăzute la art. 1 lit. b), d), f), h), j), l) și n) redactate în limbile română și engleză se completează, se semnează și se eliberează de către organul fiscal competent, fiind semnate de conducătorul unității fiscale, potrivit competențelor.

CAPITOLUL II - Asocieri /Entități care desfășoară activitate/obține venituri în/din România

Asociere/Entitate transparentă fiscal fără personalitate juridică constituită conform legislației din România și care desfășoară activitate în România

art. 233. – (1) Asocierea/Entitatea transparentă fiscal fără personalitate juridică se poate constitui între persoane nerezidente sau între una sau mai multe persoane nerezidente și una sau mai multe persoane rezidente.

(2) Orice asociere/entitate transparentă fiscal fără personalitate juridică ce își desfășoară activitatea în România trebuie să desemneze unul dintre asociați/participanți, după caz, care să îndeplinească obligațiile ce îi revin fiecărui asociat/participant potrivit prezentului titlu.

Persoana desemnată este responsabilă pentru:

a) înregistrarea fiecărui asociat/participant dacă acesta nu deține un cod de identificare fiscală atribuit de organul fiscal din România;

b) conducerea evidenței contabile a asocierii/entității și păstrarea/arhivarea documentelor justificative aferente activității asocierii, în condițiile legii;

c) furnizarea de informații în scris, pe bază de decont de asociere, către fiecare asociat/participant, persoană juridică sau fizică, cu privire la partea din veniturile și/sau cheltuielile realizate/efectuate care îi sunt repartizate în baza contractului de asociere; decontul de asociere pe baza căruia se repartizează veniturile/cheltuielile reprezintă document justificativ la nivel de asociat/participant;

d) deținerea și prezentarea autorității competente din România a contractului de asociere care cuprinde date referitoare la părțile contractante, obiectul de activitate al asocierii/entității, cota de participare în asociere/entitate a fiecărui asociat/participant, dovada înregistrării la organul fiscal competent din România a sediului permanent al asociatului/participantului nerezident și certificatul de rezidență fiscală al fiecărui asociat/participant nerezident.

Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal competent în raza căruia este înregistrat asociatul desemnat pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale ale asocierii.

e) calculul, reținerea, plata la bugetul statului și declararea impozitului pentru veniturile cu regim de reținere la sursă datorat de fiecare asociat/participant nerezident potrivit convenției de evitare a dublei impuneri, respectiv a prezentului cod, după caz;

f) îndeplinirea obligațiilor privind depunerea declarației prevăzute la art.231 alin. (1) pentru veniturile cu regim de reținere la sursă.

(3) Impozitul reținut la sursă de persoana desemnată din cadrul asocierii/entității transparente fiscal fără personalitate juridică, prevăzută la alin.(1) este impozit final. Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului, se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține, se declară și se plătește, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, pentru ziua în care se efectuează plata venitului către nerezidenți.

(4) Asociatul/Participantul nerezident, persoană juridică sau fizică, ce desfășoară activitate în România prin intermediul unui sediu permanent/sediu permanent desemnat, respectiv obține venituri pentru care România are drept de impunere,

precum și asociatul/participantul persoană juridică sau fizică, rezident în România are obligația de a calcula, plăti și declara impozitul pe profit/venit pentru profitul impozabil/venitul net impozabil, potrivit titlului II sau IV, după caz, pe baza veniturilor și cheltuielilor determinate de operațiunile asocierii.

Asociere/Entitate nerezidentă constituită conform legislației unui stat străin și care desfășoară activitate/obține venituri în/din România

art. 234. - (1) Asocierea/Entitatea nerezidentă care nu este tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin în care este înregistrată este considerată asociere/entitate transparentă fără personalitate juridică din punct de vedere fiscal în România.

Acesteia îi sunt aplicabile prevederile art. 233, dacă cel puțin unul dintre asociați/participanți nerezidenți desfășoară activitate în România prin intermediul unui sediu permanent, respectiv obține venituri pentru care România are drept de impunere.

(2) Pentru veniturile impozabile obținute din România de asocierea/entitatea nerezidentă care nu este tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin în care este înregistrată, plătitorul de venit din România calculează, reține, plătește la bugetul statului și declară impozitul pentru veniturile cu regim de reținere la sursă datorat de fiecare asociat /participant nerezident potrivit convenției de evitare a dublei impuneri, respectiv a prezentului cod, după caz.

(3) Asocierea/Entitatea nerezidentă tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin în care este înregistrată, stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri nu este considerată asociere/entitate transparentă fără personalitate juridică din punct de vedere fiscal în România, fiind impusă pentru profitul impozabil/venitul brut, după caz, care îi revine acestei asocieri/entități potrivit convenției de evitare a dublei impuneri, respectiv titlului II .

(4) Prevederile referitoare la persoana juridică străină care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România se aplică și asocierii/entității nerezidente tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri dacă asocierea/entitatea desfășoară activitate în România printr-un sediu permanent. [vezi OPANAF nr. 48/2019: [D205](#) / [D207](#)]

(5) Pentru a beneficia de prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin asocierea/entitatea nerezidentă tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin în care este înregistrată trebuie să prezinte certificatul de rezidență fiscală emis de autoritatea competentă a statului străin.

(6) Prevederile prezentului articol și ale art. 233 nu se aplică organismelor de plasament colectiv fără personalitate juridică sau altor organisme asimilate acestora, constituite potrivit legislației în materie și fondurilor de pensii, constituite potrivit legislației în materie.

CAPITOLUL III - IMPOZITUL PE REPREZENTANȚE

Contribuabili

art. 235 Reprezentanța unei/unor persoane juridice străine, autorizată să funcționeze în România potrivit legii, are obligația de a plăti un impozit anual, conform prezentului capitol.

24. În scopul aplicării art. 235 din Codul fiscal:

(1) Persoanele juridice străine, prin reprezentanțe înființate în România, nu sunt abilitate să desfășoare activități de producție, comerț sau prestări de servicii, aceste reprezentanțe neavând calitatea de persoană juridică.

(2) Persoanele juridice străine care doresc să își înființeze o reprezentanță în România trebuie să obțină autorizația prevăzută de lege.

(3) Autorizația obținută poate fi retrasă în condițiile care sunt stabilite prin același act normativ.

Stabilirea impozitului

art. 236 **(1)** Impozitul pe reprezentanță pentru un an fiscal este de 18.000 lei.

(2) În cazul reprezentanței unei/unor persoane juridice străine, care se înființează sau desființează în cursul unui an fiscal, impozitul datorat pentru acest an se calculează proporțional cu numărul de luni de existență a reprezentanței în anul fiscal respectiv.

Plata impozitului și depunerea declarației fiscale

art. 237 **(1)** Reprezentanța unei/unor persoane juridice străine are obligația să declare și să plătească impozitul pe reprezentanță la bugetul de stat până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului de impunere.

26. În aplicarea art. 237 din Codul fiscal, modelul și conținutul declarației privind impozitul pe reprezentanță se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit Codului de procedură fiscală.

(2) Reprezentanța unei/unor persoane juridice străine înființată în România în cursul unei luni din anul de impunere are obligația să calculeze, să depună declarația fiscală la organul fiscal competent și să plătească impozitul pentru anul de impunere, în termen de 30 de zile de la data la care aceasta a fost înființată.

Impozitul se calculează începând cu data de 1 a lunii în care aceasta a fost înființată până la sfârșitul anului respectiv.

(3) Reprezentanța unei/unor persoane juridice străine **desființată** din România în cursul anului de impunere are obligația să recalculeze impozitul pe reprezentanță și să depună declarația fiscală la organul fiscal competent în termen de 30 de zile de la data la care aceasta a fost desființată.

Reprezentanța recalculează impozitul anual pentru perioada de activitate de la începutul anului până la data de 1 a lunii următoare celei în care se desființează.

(4) Reprezentanțele sunt obligate să conducă evidența contabilă prevăzută de legislația în vigoare din România.

O.M.F.P. nr. 1230 / 2006
PRIVIND ORGANIZAREA ȘI CONDUCEREA CONTABILITĂȚII
DE CĂTRE REPREZENTANȚE

Monitorul Oficial nr. 677 din 7 august 2006

Art. 1. - (1) Reprezentanțele persoanelor juridice străine, care sunt autorizate să funcționeze în România, sunt obligate să întocmească următoarele registre contabile: **Registrul-jurnal și Registrul-inventar.**

(2) Întocmirea, editarea și păstrarea acestor registre se efectuează în conformitate cu prevederile O.M.F.P. nr. 1.850/2004 privind registrele și formularele financiar-contabile.

Art. 2. - (1) Reprezentanțele vor ține contabilitatea în partidă simplă sau în partidă dublă, potrivit necesităților proprii.

(2) În funcție de specificul și complexitatea activității pe care o desfășoară, reprezentanțele vor întocmi documentele pe care le consideră necesare din cele financiar-contabile, prevăzute de O.M.F.P. nr. 1.850/2004.

Art. 3. - În situația în care reprezentanțele optează pentru contabilitatea în partidă dublă, acestea organizează și conduc contabilitatea proprie la nivel de balanță de verificare, fără a întocmi situații financiare, în baza reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.752/2005.

abrogat
din 30.03.2018
(OUG 25/2018)

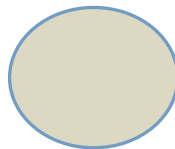
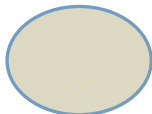
CAPITOLUL IV - Modul de impozitare a veniturilor din economii obținute din România de persoane fizice rezidente în state membre și aplicarea schimbului de informații în legătură cu această categorie de venituri

Directiva nr. 48 / 2003 CE a Consiliului, din 3 iunie 2003, privind impunerea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi

CAPITOLUL V - Redevențe și dobânzi la întreprinderi asociate

Directiva CE 49/2003 a Consiliului din 3 iunie 2003 privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăților de DOBÂNZI ȘI DE REDEVENȚE efectuate între societăți asociate din state membre diferite

dobânzi	redevențe
art. 225 CF-RO ✎ art. 1 (4): O societate dintr-un stat membru va fi considerată beneficiar efectiv (<i>beneficial owner</i>) al dobânzilor sau redevențelor doar dacă le primește <i>în nume propriu</i> și nu ca un intermediar, de exemplu, în calitate de • agent, • mandatar (trustee – en., administrateur fiduciaire - fr.) sau • împuternicit (authorised signatory – en., signataire autorisé – fr.), al unei alte persoane. ✎ art. 1 (7) Prezentul articol se aplică doar dacă societatea care plătește dobânzile sau redevențele ori societatea al cărei sediu permanent este considerată plătitorul dobânzilor și redevențelor este asociată a societății care este beneficiarul efectiv, sau al cărei sediu permanent este considerat ca fiind beneficiar efectiv, al dobânzilor sau redevențelor în cauză. ✎ Participările se referă doar la societăți cu sediul în Comunitate.	

firme asociate

	dividende
--	-----------

Directiva CEE nr.435/1990 privind Regimul fiscal comun aplicabil societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre

art. 20¹ 24 din CF transpune

Directiva CEE nr.435/1990 privind Regimul fiscal comun aplicabil societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre

☉ reglementează tratamentul fiscal al repartizării profitului unei filiale stabilite în alt stat membru către societatea – mamă

☉ NU se referă la prima impozitare a veniturilor provenite de la filială

CAPITOLUL V - Redevențe și dobânzi la întreprinderi asociate

Directiva 2003/49/CE a Consiliului, din 3 iunie 2003, privind sistemul comun de impozitare aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite

(obiectivul Directivei: asigurarea **egalității de tratament fiscal aplicat operațiunilor dintre companii asociate**, efectuate la nivel național cu cele la nivel transfrontalier)

Sfera de aplicare și procedura

art. 124⁴⁸ 255 (1) Plățile de dobânzi și redevențe ce provin din România sunt **exceptate** de la orice impozite aplicate asupra acelor plăți în România, fie prin reținere la sursă, fie prin declarare, **cu condiția ca beneficiarul efectiv** al dobânzilor*) sau redevențelor să fie o societate din alt stat membru sau un sediu permanent, situat în alt stat membru, al unei societăți dintr-un stat membru.

(C-115/2016. Opinia AG emisă la 1 martie 2018, par. 37)

Conform dreptului civil, beneficiarul dobânzii este persoana care are dreptul de a pretinde(solicita) dobânzi *în nume propriu*. Așa fiind, din jurisprudența Curții rezultă că, **beneficiarul efectiv** în sensul Directivei 2003/49 este, de regulă, persoana îndreptățită, în baza dreptului civil, să solicite plata dobânzii ¹⁾.

¹⁾Hotărârea din 21 iulie 2011, **Scheuten Solar Technology** (C-397/09, EU:C:2011:499, punctul 27) – „În această privință, articolul 2 litera (a) din Directiva 2003/49 definește dobânzile menționate ca «veniturile din creanțe de orice fel». Or, numai beneficiarul poate percepe dobânzi care constituie veniturile din astfel de creanțe.”

(2) O plată făcută de o societate rezidentă în România sau de către un sediu permanent situat în România trebuie să fie considerată ca provenind din România, denumită în continuare **stat sursă**.

(3) Un sediu permanent este tratat ca plătitor al dobânzilor sau redevențelor doar în măsura în care acele plăți reprezintă cheltuieli deductibile fiscal pentru sediul permanent din România.

*) “the beneficial owner” of the interest – en.

Prezentului capitol îi sunt aplicabile prevederile Convențiilor bilaterale de evitare a dublei impuneri (v. art. 260 CF). Totodată acest capitol transpune legislația U.E. în materie, respectiv Directiva 2003/49/CE. Noțiunea de “**beneficiar efectiv**” nu este definită în cadrul convențiilor bilaterale. Ea **face obiectul unei interpretări autonome din dreptul Uniunii**, independent de Comentariile la art. 11 din Modelul OECD al Convenției fiscale.

(4) O societate a unui stat membru va fi tratată ca **beneficiar efectiv** al dobânzilor și redevențelor doar dacă primește acele plăți **pentru beneficiul său propriu, și nu ca un intermediar pentru o altă persoană**, cum ar fi un agent, un fiduciar sau semnatar autorizat. ^{**)}

(5) Un **sediu permanent** trebuie să fie tratat ca beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevențelor:

a) dacă creanța, dreptul sau utilizarea informației, – în legătură cu care iau naștere plățile de dobânzi sau redevențe, este efectiv legată de acel sediu permanent; și

b) dacă plățile de dobânzi sau redevențe reprezintă venituri cu privire la care acel sediu permanent este supus, în statul membru în care este situat, unuia dintre impozitele menționate la art. 258 lit. a) pct. (iii) sau, în cazul **Belgiei**, “*impozitului nerezidenților / belasting der niet-verblijfhouders*” ori, în cazul Spaniei, “*impozitului asupra venitului nerezidenților*” sau unui impozit care este identic sau în mod substanțial similar și care este aplicat după data de intrare în vigoare a prezentului capitol, suplimentar sau în locul acelor impozite existente.

(6) Dacă un sediu permanent al unei societăți a unui stat membru este considerat ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al dobânzilor ori redevențelor, nicio altă parte a societății nu va fi tratată ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al acelor dobânzi ori redevențe, în sensul prezentului articol.

(7) Prezentul articol se aplică numai în cazul în care societatea care este **plătitor** sau societatea al cărei sediu permanent este considerat plătitor al dobânzilor ori redevențelor **este o societate asociată** a societății care este beneficiarul efectiv sau al cărei sediu permanent este tratat ca beneficiarul efectiv al acelor dobânzi ori al acelor redevențe.

(8) Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă dobânzile sau redevențele sunt plătite de către ori către un sediu permanent al unei societăți dintr-un stat membru situat într-un stat terț și activitatea societății este, în întregime sau parțial, desfășurată prin acel sediu permanent.

(9) Prevederile prezentului articol nu împiedică România să ia în considerare, la determinarea impozitului pe profit, atunci când aplică legislația sa fiscală, dobânzile sau redevențele primite de către societățile rezidente, de sediile permanente ale societăților rezidente în România sau de către sediile permanente situate în România.

^{**)} . În cazul persoanelor menționate, dreptul la dobândă fie nu este invocat *în nume propriu* (cazul reprezentanților sau semnatarilor autorizați), fie este invocat în nume propriu, dar nu și *în cont propriu* (cazul administratorilor fiduciari). *Per a contrario* rezultă că, în cazurile în care beneficiarul dobânzii încasează dobânzile în nume propriu și în cont propriu (cu alte cuvinte în propriul beneficiu), acesta este deasemenea beneficiarul efectiv. (C-115/2016. Opinia AG emisă la 1 martie 2018, par. 37)

O societate nu ar avea această calitate în cazul în care nu acționează în nume propriu (*in its own name*) și în contul său (*on its own account*), ci în numele și în contul unei terțe părți (*for and on the account of a third party*), în temeiul unui raport de fiducie. În acest caz terțul trebuie considerat beneficiarul efectiv.

(10) Prevederile prezentului capitol **nu se aplică** unei societăți a altui stat membru sau unui sediu permanent al unei societăți a altui stat membru, atunci când condițiile stabilite la art. 258 lit. b) nu au fost menținute pentru **o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani**.

(11) Îndeplinirea cerințelor stabilite de prezentul articol și de art. 258 se dovedește la data plății dobânzilor sau redevențelor printr-o atestare.

Dacă îndeplinirea cerințelor stabilite în prezentul articol nu a fost atestată la data plății, se va aplica reținerea impozitului la sursă.

(12) În sensul alin. (11), atestarea care va fi prezentată în legătură cu fiecare contract de plată trebuie să fie valabilă pentru un an de la data emiterii acestei atestări și va conține următoarele informații:

a) dovada rezidenței fiscale, în scopul impozitării, pentru societatea care primește dobânzi sau redevențe din România și, când este necesar, dovada existenței unui sediu permanent atestat de autoritatea fiscală a statului membru în care societatea care primește dobânzi ori redevențe este rezidentă pentru scopuri fiscale sau în care este situat sediul permanent;

b) indicarea calității de beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevențelor de către societatea care primește astfel de plăți, în conformitate cu prevederile alin. (4), sau a existenței condițiilor prevăzute la alin. (5), când un sediu permanent este beneficiarul plății;

c) îndeplinirea cerințelor, în conformitate cu prevederile art. 258 lit. a) pct. (iii), în cazul societății primitoare;

d) deținerea participației minime, în conformitate cu prevederile art. 258 lit. b);

e) perioada pentru care deținerea la care se face referire la lit. d) există.

Se poate solicita în plus justificarea legală pentru plățile efectuate din cadrul contractului, de exemplu se poate solicita contractul de împrumut sau contractul de licență.

(13) Dacă cerințele pentru acordarea scutirii încetează să fie îndeplinite, societatea primitoare sau sediul permanent informează imediat societatea plătitoare sau sediul permanent plătitor.

(14) Dacă societatea plătitoare sau sediul permanent a reținut impozitul la sursă asupra venitului ce urma să fie scutit de impozit, conform prezentului articol, aceasta poate face o cerere pentru restituirea acestui impozit reținut la sursă. În acest sens se va solicita informația specificată la alin. (12).

Cererea pentru restituirea impozitului trebuie să fie transmisă în cadrul termenului legal de prescripție.

(15) Impozitul reținut la sursă în plus va fi restituit într-un interval de un an de la primirea cererii de restituire a impozitului și a informațiilor doveditoare pe care le poate solicita în mod rezonabil.

Dacă impozitul reținut la sursă nu a fost restituit în perioada menționată, societatea primitoare sau sediul permanent este îndreptățit, la expirarea anului în cauză, să solicite **dobânda** asupra sumei reprezentând impozitul care trebuie restituit. Dobânda solicitată se va calcula corespunzător prevederilor Codului de procedură fiscală.

Definiția dobânzii

art. 124⁴⁹ 256 În sensul prezentului capitol termenul **dobândă** înseamnă venitul din creanțe de orice fel, însoțite sau nu de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului și, în special, venitul din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni; penalitățile pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate dobânzi;

Definiția redevenței

art. 257. În sensul prezentului capitol, termenul **redevențe** înseamnă

- plățile de orice fel primite pentru folosirea sau concesiunea utilizării oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor cinematografice și programele informatice, orice brevet, marcă de comerț, desen ori model, plan, formulă sau procedeu secret de fabricație, ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific;

- plățile pentru folosirea sau dreptul de folosire a echipamentului industrial, comercial ori științific.

Definiția întreprinderii, întreprinderii asociate și a sediului permanent

art. 124²⁰ 258 În sensul prezentului capitol:

a) sintagma societate a unui stat membru înseamnă orice societate:

(i) care îmbracă una dintre formele enumerate în lista prevăzută la art. 263; și

(ii) care, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, este considerată ca fiind rezidentă în acel stat membru și nu este considerată, în înțelesul unei convenții de evitare a dublei impunerii pe venit și pe capital încheiată cu un stat terț, ca fiind rezident în scopul impozitării în afara Uniunii Europene; și

(iii) care este supusă unaia dintre următoarele **impozite**, fără a fi scutită de impozit, sau unui impozit care este identic ori, în esență, similar și care este stabilit după data de intrare în vigoare a prezentului articol, în plus sau în locul acelor impozite existente:

- impozitul societăților / vennootschapsbelasting, în **Belgia**;

- selskabsskat, în **Danemarca**;

- Körperschaftsteuer, în **Germania**;

- phdros eisodematos uomikou prosopon, în **Grecia**;

- impuesto sobre sociedades, în **Spania**;

- impôt sur les sociétés, în **Franța**;

- corporation tax, în **Irlanda**;

- imposta sul reddito delle persone giuridiche, în **Italia**;

- impôt sur le revenu des collectivités, în **Luxemburg**;

- vennootschapsbelasting, în **Olanda**;
- Körperschaftsteuer, în **Austria**;
- imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas, în **Portugalia**;
- vhteisoien tulovero/în komstskatten, în **Finlanda**;
- statlîn g în komstskatt, în **Suedia**;
- corporation tax, în **Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord**;
- dan z prijmu pravnickych osob, în **Republica Cehă**;
- tulumaks, în **Estonia**;
- phdros eisodematos, în **Cipru**;
- uzņemumu ienakuma nodoklis, în **Letonia**;
- pelno mokestis, în **Lituania**;
- tarsasagi ado, în **Ungaria**;
- taxxa fuq l-income, în **Malta**;
- toditek dochodowy od osob prawnych, în **Polonia**;
- davek od dobicka praznih oseb, în **Slovenia**;
- dan z prijmov pravnickych osob, în **Slovacia**;
- impozitul pe profit, în **România**;
- korporativen danăk în **Bulgaria**
- porez na dobit, în **Croația**;

b) o societate este o societate asociată a unei alte societăți dacă, cel puțin:

(i) prima societate are o participare minimă directă de 25% în capitalul celei de-a doua întreprinderi; sau

(ii) cea de-a doua societate are o participare minimă directă de 25% în capitalul primei societăți; sau

(iii) o societate terță are o participare minimă directă de 25% atât în capitalul primei societăți, cât și în al celei de-a doua.

Participările în capitalul social trebuie să fie deținute numai la întreprinderile rezidente pe teritoriul Uniunii Europene;

c) sintagma sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri situat într-un stat membru, prin care se desfășoară în întregime sau în parte activitatea unei societăți rezidente într-un alt stat membru.

Exceptarea plăților de dobânzi sau de redevențe

art. 259¹²⁴²⁴ (1) Nu se acordă beneficiile prezentului capitol în următoarele cazuri:

a) atunci când plățile sunt tratate ca o distribuire de beneficii sau ca o restituire de capital, conform legislației române;

b) pentru plățile rezultate din creanțe care dau dreptul de participare la profiturile debitorului;

c) pentru plățile rezultate din creanțe care dau dreptul creditorului să își schimbe dreptul de a primi dobânda contra unui drept de participare la profiturile debitorului; *

d) pentru plățile rezultate din creanțe care nu conțin niciun fel de prevederi referitoare la restituirea datoriei principale sau dacă restituirea este datorată pentru o perioadă mai mare de 50 de ani de la data emisiunii.

*) Deși obțin venituri din România potrivit definiției de la Cap. I “Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți” **sunt scutite** de acest impozit, în conformitate cu prevederile art. 229 (1) g), veniturile nerezidenților care intră în sfera de aplicare a Cap. V “Redevențe și dobânzi la întreprinderi asociate”. Totuși, pentru situațiile prevăzute la art. 259 nu sunt aplicabile prevederile Cap. V. Pe cale de consecință, în oricare din cele patru situații prezentate la art. 259 (1), sunt aplicabile prevederile Cap. I și **în concluzie**, venituri respective sunt **impozabile în România**.

Exemplu: o societate din Spania acordă un împrumut cu dobândă societății din România la care este asociată din 2016 cu o participare de 51%; în anul 2019 se decide ca întreaga datorie aferentă contractului de împrumut (principal + dobândă) să fie convertită în capitalul social al firmei române.

Hotărârea Generală a Asociaților (sau Decizia Asociatului Unic) prin care se stabilește majorarea capitalului social trebuie înregistrată la ONRC.

Legea societăților comerciale nr. 31/1990

Art. 221. - Societatea cu răspundere limitată își poate majora capitalul social, în modalitățile și din sursele prevăzute de art. 210.

Art. 210. - (1) Capitalul social se poate mări prin emisiunea de acțiuni noi sau prin majorarea valorii nominale a acțiunilor existente în schimbul unor **noi aporturi** în numerar și/sau în natură.

(2) De asemenea, acțiunile noi sunt liberate prin încorporarea rezervelor, cu excepția rezervelor legale, precum și a beneficiilor sau a primelor de emisiune, ori **prin compensarea unor creanțe lichide și exigibile** asupra societății **cu acțiuni ale acesteia**.

(3) Diferențele favorabile din reevaluarea patrimoniului vor fi incluse în rezerve, fără a majora capitalul social.

(4) Mărirea capitalului social prin majorarea valorii nominale a acțiunilor poate fi hotărâtă numai cu votul tuturor acționarilor, în afară de cazul când este realizată prin încorporarea rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune.

Veniturile din dobânzi, obținute de firma din Spania, supuse transformării în capital social urmează tratamentul fiscal descris mai sus.

Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România, se calculează / reține / declară / plătește de plătitorul de venit, potrivit art. 224 alin. (1). Data la care trebuie calculat impozitul pe venitul din dobândă coincide cu momentul în care dobânda se transformă în capital (v. art. 224 alin. (8)). Pentru aplicarea cotei de impozit aferente venitului din dobânzi, se va aplica cota mai favorabilă prevăzută în Convenția pentru evitarea dublei impuneri încheiată între cele două state (a se vedea în acest sens art. 230 alin. (1) CF + pct. 18 din NM). Pentru aplicarea prevederilor din Convenția de evitare a dublei impuneri, contribuabilul nerezident trebuie să prezinte plătitorului de venit **certificatul de rezidență fiscală**, așa cum se precizează la art. 230 alin. 2. În caz contrar, se va aplica cota de impozit de 16 %, potrivit art. 224 alin. (4) lit. d).

(2) Când datorită relațiilor speciale existente între

- debitor și beneficiarul efectiv al dobânzii sau redevențelor ori între
- unul dintre ei și o altă persoană,

suma dobânzilor sau redevențelor depășește suma **care s-ar fi convenit** între debitor și beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai în **această ultimă sumă menționată**, dacă există o astfel de sumă.

Fraudă și abuz *)

art. 124²² 260 (1) Prevederile prezentului capitol nu exclud aplicarea prevederilor legislației naționale sau a celor bazate pe tratate, la care România este parte, care sunt necesare pentru prevenirea fraudei sau abuzului constatate în condițiile legii.

(2) Prevederile prezentului capitol nu se aplică atunci când **tranzacțiile au drept consecință fraudă, evaziunea fiscală sau abuzul, constatate în condițiile legii.**

Clauza de delimitare

art. 124²⁴ 261 Prevederile prezentului capitol **nu exclud aplicarea** prevederilor naționale sau a celor bazate pe tratatele la care România este parte și ale căror prevederi au în vedere eliminarea sau evitarea dublei impozitări a dobânzilor și a redevențelor.

Măsuri luate de România

art. 124²⁵ 262 Procedura administrării prezentului capitol se va stabili prin norme, elaborate de Ministerul Finanțelor Publice sau A.N.A.F., după caz.

*) **C-115/2016 AG**, Opinie prezentată la 1 martie 2018

“În cazul în care se constată evitarea impozitului la sursă aferent plății dobânzii (efectuate) către fondurile de capital rezidente în țări terțe, trebuie să se aibă în vedere în primul rând dacă beneficiarii reali al dobânzii (de ex., investitorii) evită (plata) impozitul (ului) aferent venitului obținut din dobânzi. În acest caz, **se poate considera că există un abuz de drept** dacă, structura aleasă de societate, exploatează lipsa schimbului de informații dintre statele implicate, împiedicând astfel impozitarea efectivă a beneficiarilor reali al dobânzii.”

“Pentru a constata existența unui abuz, **statul membru care nu dorește să recunoască o companie stabilită în al stat membru ca (fiind) beneficiar efectiv al dobânzii**, trebuie să indice persoana pe care o consideră a fi adevăratul beneficiar. În cazul operațiunilor transfrontaliere, persoana impozabilă poate avea și ea o obligație de colaborare extinsă (*enhanced*).”

Lista societăților acoperite de prevederile art. 258 lit. a) pct. (iii)

art. ~~124~~²⁶ 263 Societățile acoperite de prevederile art. 255 lit. a) pct. (iii) sunt următoarele:

a) societăți cunoscute în legislația belgiană ca - „naamloze vennootschap/société anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/société en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société privée à responsabilité limitée“ și acele entități publice legislative care desfășoară activitate conform dreptului privat;

b) societăți cunoscute în legislația daneză ca - „aktieselskab“ și „anpartsselskab“;

c) societăți cunoscute în legislația germană ca - „Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschränkter Haftung“ și „bergrechtliche Gewerkschaft“;

d) societăți cunoscute în legislația grecească ca - „anonume etairia“;

e) societăți cunoscute în legislația spaniolă ca - „sociedad anonima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada“ și acele entități publice legale care desfășoară activitate conform dreptului privat;

f) societăți cunoscute în legislația franceză ca - „société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée“ precum și instituțiile și întreprinderile publice cu caracter industrial și comercial;

g) persoanele juridice irlandeze denumite „public companies limited by shares or by guarantee“, „private companies limited by shares or by guarantee“, instituțiile înregistrate în regimul „Industrial and Provident Societies Acts“, sau „building societies“ înregistrate în regimul „Building Societies Acts“;

h) societăți cunoscute în legislația italiană ca - „società per azioni, società in accomandita per azioni, società a responsabilità limitata“ și entități publice și private care desfășoară activități industriale și comerciale;

i) societăți cunoscute în legislația luxemburgheză ca - „société anonyme, société en commandite par actions“ și „société à responsabilité limitée“;

j) societăți cunoscute în legislația olandeză ca - „noomloze vennootschap“ și „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“;

k) societăți cunoscute în legislația austriacă ca - „Aktiengesellschaft“ și „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“;

l) societăți comerciale sau societăți înființate conform legii civile, având formă comercială, și cooperative și entități publice înregistrate conform legii portugheze;

m) societăți cunoscute în legislația finlandeză ca - „osakeyhtiö/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, saastopankki/sparbank“ și „vakuutusyhtiö/forsäkringsbolag“;

n) societăți cunoscute în legislația suedeză ca - „aktiebolag“ și „försäkringsaktiebolag“;

o) societăți înregistrate conform legislației Marii Britanii;

p) societăți cunoscute în legislația cehă ca - „akciová společnost“, „společnost s ručením omezeným“, „veřejná obchodní společnost“, „komanditní společnost“, „družstvo“;

q) societăți cunoscute în legislația estoniană ca - „täisühing“, „usaldusühing“, „osahing“, „aktsiaselts“, „tulundusühistus“;

r) societăți cunoscute în legislația cipriotă ca societăți înregistrate în conformitate cu legea companiilor, entități publice corporatiste, precum și alte entități care sunt considerate societăți, conform legii impozitului pe venit;

- s) societăți cunoscute în legislația letonă ca - „akciju sabiedriba”, „sabiedriba ar ierobezotu atbildību”;
- ș) societăți înregistrate conform legislației lituaniene;
- t) societăți cunoscute în legislația ungară ca - „kozkereseti tarsasag”, „beteti tarsasag”, „kozos vallalat”, „korlatolt felelossegu tarsasag”, „reszvenytarsasag”, „egyesules”, „kozhasznu tarsasag”, „szovetkezet”;
- ț) societăți cunoscute în legislația malteză ca - „Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata”, „Socjetajiet în akkomandita li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonitjiet”;
- u) societăți cunoscute în legislația poloneză ca - „spolka akcyjna”, „spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia”;
- v) societăți cunoscute în legislația slovenă ca - „delniska druzba”, „komanditna delniska druzba”, „komanditna druzba”, „druzba z omejeno odgovornostjo”, „druzba z neomejeno odgovornostjo”;
- w) societăți cunoscute în legislația slovacă ca - „akciová spoločnosť”, „spoločnosť s ručením obmedzeným”, „komanditná spoločnosť”, „verejná obchodná spoločnosť”, „družstvo”;
- x) societăți cunoscute în legislația română ca - „societăți în nume colectiv”, „societăți în comandită simplă”, „societăți pe acțiuni”, „societăți în comandită pe acțiuni”, „societăți cu răspundere limitată”;
- y) societăți cunoscute în legislația bulgară ca - „Акционерно дружество”, „Командитно дружество с акції”, „Дружество с ограничена отговорност”;
- z) societăți aflate sub incidența legislației croate, denumite „dioničko društvo”, „društvo s ograničenom odgovornošću” și alte societăți constituite în conformitate cu legislația croată și care sunt supuse impozitului pe profit în Croația.

Data aplicării

art. ^{124²⁷} 264 Dispozițiile prezentului capitol, transpun prevederile Directivei 2003/49/CE a Consiliului, din 3 iunie 2003, privind sistemul comun de impozitare aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite, cu amendamentele ulterioare.

Din convențiile pentru evitarea dublei impunerii

„1. Dobânzile generate într-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impozitate în acest din urmă stat doar dacă rezidentul respectiv este beneficiarul efectiv al acestora.”

12. Rezultă de aici că statul de origine, în speță Danemarca, nu poate impozita dobânzile plătite unei persoane rezidente în Luxemburg dacă această persoană este „beneficiarul” dobânzilor. DBA nu definește noțiunea „beneficiar”.

Legea nr. 145/23.06.2018 + OUG nr. 18/21.03.2019

Art. II. - Prin derogare de la Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în contextul pregătirii, organizării și desfășurării Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020 se prevăd următoarele:

1. Entitățile nerezidente organizatoare ale Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020, inclusiv filialele nerezidente ale acestora, implicate în activitățile de pregătire, organizare și desfășurare a turneului, nu sunt contribuabili în înțelesul impozitului pe profit pentru aceste activități, iar derularea acestor activități în România nu conduce la existența unui sediu permanent în România. Confirmarea filialelor nerezidente care au legătură cu pregătirea, organizarea și desfășurarea turneului se face de către entitățile nerezidente organizatoare.

1¹. Veniturile din pregătirea, organizarea și desfășurarea Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020 realizate din România de entitățile nerezidente organizatoare ale turneului, inclusiv de filialele nerezidente ale acestora confirmate potrivit pct. 1, sunt venituri neimpozabile în înțelesul impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți.

1². Veniturile realizate de persoane juridice, altele decât cele prevăzute la pct. 1, implicate în pregătirea, organizarea și desfășurarea Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020, sunt venituri neimpozabile în înțelesul impozitului pe profit și sunt venituri scutite în înțelesul impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți, după caz. Persoanele juridice sunt confirmate ca având legătură cu pregătirea, organizarea și desfășurarea turneului de către entitățile nerezidente organizatoare. În cazul persoanelor juridice române, veniturile sunt neimpozabile dacă acestea au ca scop unic pregătirea, organizarea și desfășurarea Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020. Pentru aceste persoane juridice române sunt de asemenea neimpozabile și veniturile realizate din redevențe și din distribuții de active în caz de lichidare.

1³. Veniturile realizate de persoane fizice nerezidente implicate în pregătirea, organizarea și desfășurarea Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020 sunt venituri neimpozabile în înțelesul impozitului pe venit și al impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți, după caz. Persoanele fizice sunt confirmate ca având legătură cu pregătirea, organizarea și desfășurarea turneului de către entitățile nerezidente organizatoare.

2. Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate și taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se datorează pentru reclama și publicitatea efectuate pentru pregătirea, organizarea și desfășurarea în România a Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020.

3. Evenimentele sportive care au loc în cadrul pregătirii, organizării și desfășurării în România a Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020 sunt scutite de la plata impozitului pe spectacole.

O.M.F.P. nr. 1957/2019 privind stabilirea procedurii de aplicare a prevederilor art. II pct. 1-1³ din Legea nr. 145/2018 pentru aprobarea O.U.G. nr. 18/2018 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative

M. Oficial nr. 274 din 10 aprilie 2019

Art. 1. Entitățile nerezidente organizatoare ale Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020 **confirmă persoanele** juridice străine, inclusiv filialele nerezidente ale entităților organizatoare, persoanele juridice române și persoanele fizice nerezidente **implicate** în pregătirea, organizarea și desfășurarea turneului, **în termen de 30 de zile** de la încheierea contractului sau actului prin care se dovedește implicarea acestora în activitățile turneului.

Art. 2. Confirmarea fiecărei persoane implicate în pregătirea, organizarea și desfășurarea turneului se realizează de către entitățile organizatoare prin transmiterea către **Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți** din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București și, după caz, către plătitorul de venit din România persoană juridică română a următoarelor informații:

a) în cazul persoanelor juridice străine, inclusiv al filialelor nerezidente ale entităților nerezidente organizatoare: denumirea, codul de identificare fiscală din statul străin, statul de rezidență, natura și perioada activității desfășurate/serviciului prestat în România, locul unde se desfășoară activitatea/se prestează serviciul, numărul și data încheierii contractului;

b) în cazul persoanelor juridice române: denumirea, codul de identificare fiscală, natura și perioada activității desfășurate/serviciului prestat în România, locul unde se desfășoară activitatea/se prestează serviciul, numărul și data încheierii contractului;

c) în cazul persoanelor fizice nerezidente: numele și prenumele, codul numeric personal sau codul de identificare fiscală din statul străin, statul de rezidență, natura și perioada activității desfășurate/serviciului prestat în România, locul unde se desfășoară activitatea/se prestează serviciul, numărul și data încheierii contractului.

Art. 3. Confirmarea informațiilor prevăzute la art. 2 se realizează prin completarea și depunerea formularului prevăzut în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 4. În situația în care survin modificări în cuprinsul informațiilor transmise de entitățile nerezidente organizatoare ale Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020, acestea vor fi comunicate către Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București, nu mai târziu de 30 de zile de la data la care acestea s-au produs.

Art. 5. În situația în care la data publicării prezentului ordin există persoane juridice străine, inclusiv filiale nerezidente ale entităților nerezidente organizatoare, persoane juridice române, persoane fizice nerezidente **deja implicate** în pregătirea, organizarea și desfășurarea Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020, acestea se confirmă de către entitățile nerezidente organizatoare în termen de 30 de zile de la publicarea prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 6. În cazul în care entitățile nerezidente organizatoare nu confirmă persoanele juridice străine, inclusiv filialele nerezidente ale entităților nerezidente organizatoare, persoanele juridice române, persoanele fizice nerezidente, implicate în pregătirea, organizarea și desfășurarea Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020, în vederea îndeplinirii obligațiilor fiscale și declarative, sunt aplicabile prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. În situația în care entitățile nerezidente organizatoare confirmă persoanele juridice străine, inclusiv filialele nerezidente ale entităților nerezidente organizatoare, persoanele juridice române, persoanele fizice nerezidente, implicate în pregătirea, organizarea și desfășurarea Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020 după termenele prevăzute la art. 1 sau 5, după caz, în vederea regularizării impozitelor plătite în plus sunt aplicabile prevederile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. Se consideră că persoanele juridice române au ca scop unic pregătirea, organizarea și desfășurarea Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020 dacă aceste persoane juridice obțin exclusiv venituri din derularea acestor activități, din redevențe și/sau din activitățile legate de lichidarea lor.

Art. 9. Informațiile privind confirmarea persoanelor juridice străine, inclusiv a filialelor nerezidente ale entităților nerezidente organizatoare, a persoanelor juridice române, a persoanelor fizice nerezidente, implicate în pregătirea, organizarea și desfășurarea turneului se transmit de către entitățile nerezidente organizatoare ale turneului prin poștă cu confirmare de primire sau se depun la registratura Administrației Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenți din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor / Publice București.

anexa nr. 2

REGISTRUL

persoanelor implicate în activitățile Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020

Nr. crt.	Denumire/ nume prenume: persoană juridică străină/persoană juridică română/ persoană fizică nerezidentă	Cod identificare fiscală/ cod numeric personal	Statul de rezidență	Natura activității desfășurate/ serviciului prestat	Perioada de desfășurare a activității/ prestării serviciului	Locul de desfășurare a activității/ prestării serviciului	Numărul contractului	Data încheierii contractului
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Nr. și data înregistrării la autoritatea fiscală
No and date of registration at the tax authority

Entitatea nerezidentă organizatoare a Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020
The non-resident entity organizing the final of the European Football Championship 2020

Denumirea entității nerezidente cod de identificare fiscală din statul străin statul de înregistrare
The name of the non-resident entity tax identification code issued by the foreign state state of registration

confirm că următoarele persoane juridice române, persoane juridice străine, inclusiv filiale nerezidente ale entității nerezidente organizatoare și persoane fizice nerezidente sunt implicate în pregătirea, organizarea și desfășurarea Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020:

confirm that the following Romanian legal persons, foreign legal persons, including the non-resident subsidiaries of the non-resident organizing entity and non-resident individuals are involved in the preparation, organization and conduct of the final European Football Championship 2020:

DATE DE IDENTIFICARE ALE PERSOANELOR JURIDICE ROMÂNE, PERSOANELOR JURIDICE STRĂINE, INCLUSIV ALE FILIALELOR NEREZIDENTE ALE ENTITĂȚII NEREZIDENTE ORGANIZATOARE ȘI ALE PERSOANELOR FIZICE NEREZIDENTE

IDENTIFICATION DATA OF ROMANIAN LEGAL PERSONS, FOREIGN LEGAL ENTITIES, INCLUDING THE NON-RESIDENT SUBSIDIARIES OF THE NON-RESIDENT ORGANIZING ENTITY AND NON-RESIDENT INDIVIDUALS

Denumire / Nume, Prenume :

Name / Name, Surname:

Cod de identificare fiscală din statul străin pentru persoana juridică străină, inclusiv filiala nerezidentă a entității nerezidente organizatoare

Tax identification code issued by the foreign state for the foreign legal person, including the non-resident subsidiary of the non-resident organizing entity

Cod de identificare fiscală din România pentru persoana juridică română

Romanian tax identification code for the Romanian legal person

CNP sau Cod de identificare fiscală din statul străin pentru persoana fizică nerezidentă

PIN or Fiscal Identification Code issued by the foreign State for the non-resident individual

Statul de rezidență pentru

State of residence for

persoana juridică străină/filiala nerezidentă a entității nerezidente organizatoare

the foreign legal person/ the non-resident subsidiary of the non-resident organizing entity

persoana fizică nerezidentă

the non-resident individual

Natura activității desfășurate/serviciului prestat în România:

Nature of the activity carried out / service provided in Romania

Locul unde se desfășoară activitatea/ prestează serviciul:

The place where the activity takes place / the service is provided:

Perioada desfășurării activității/serviciului prestat: de la la

Period when the activity is carried out/ service is provided: from to

Numărul și data încheierii contractului:

Number and date of conclusion of the contract

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în declarații, declar că datele înscrise sunt corecte și complete.

Under the sanctions applied to the deed of false declarations, I declare that the data entered is correct and complete.

Nume, Prenume: Funcția: Semnătura Data:
Name and Surname Function Signature Date

Convenții pentru evitarea dublei impuneri [cu privire la impozitele pe venit și pe capital]

persoană / individ (contribuabil)	Factori de legătură ← ————— → - domiciliu - reședința - cetățenie	STAT
↓		
Principiul universalității	→	Impozitarea tuturor veniturilor unei persoane, de către un stat, în baza suveranității sale (fiscale) (full tax liability)
Principiul teritorialității	→	Impozitarea veniturilor obținute (d)intr-un anumit stat (limited tax liability)

Impozitarea aceleiași persoane, pentru același tip de venit în două sau mai multe state, poate conduce la

DUBLA IMPOZITARE

Pentru eliminarea dublei impuneri între state au apărut

Convenții pentru evitarea dublei impuneri [cu privire la impozitele pe venit și pe capital]

(Double taxation conventions – DTCs)

Majoritatea convențiilor dintre state seamănă între ele → “CONVENȚIE MODEL”

(Există mai multe) tipuri de convenții model:

- ▲ Modelul țărilor din grupul Andean
- ▲ Modelul Națiunilor Unite
- ▲ Modelul OECD (Organizația Economică pentru Cooperare și Dezvoltare)*)

■ se referă doar la impozitele directe nu și la cele indirecte, cum ar fi TVA

Modelul OECD constituie, pentru multe state, baza negocierilor bilaterale pentru încheierea convențiilor de evitare a dublei impuneri

Toate aceste modele sunt “standardizate”, deși pot exista diferențe, între diferitele subiecte/articole.

Pentru o referire unitară, articolele rămân aceleași, ca numerotare / subiect, fie că

*) România încă nu face parte din OECD

este vorba despre Convenția Model OECD, sau o Convenție de evitare a dublei impuneri încheiată de România.

Sumarul CONVENTIEI este următorul:

	Denumire articol (limba engleză)	Denumire articol
Articol 1	Persons covered	Persoane vizate
Articol 2	Taxes coleted	Impozite vizate
Articol 3	General definitions	Definiții generale
Articol 4	Resident	Rezident
Articol 5	Permanent establishment	Sediu permanent
Articol 6	Income from immovable property	Venituri din proprietăți imobiliare
Articol 7	Business profits	Profiturile întreprinderii
Articol 8	Shipping, inland waterways transport and air transport	Transport naval, pe căi navigabile interioare și aerian
Articol 9	Associated enterprises	Întreprinderi asociate
Articol 10	Dividends	Dividende
Articol 11	Interest	Dobânzi
Articol 12	Royalties	Redevențe
Articol 13	Capital gains	Câștiguri de capital
Articol 14	[Deleted]	Profesii independente
Article 15	Income from employment	Profesii dependente
Articol 16	Directors' fees	Remunerațiile membrilor consiliului de administrație
Articol 17	Artistes and sportsmen	Artiști și sportivi
Articol 18	Pensions	Pensii, anuități și plăți similare
Articol 19	Government service	Funcții publice
Articol 20	Students	Profesori și studenți
Articol 21	Other income	Alte venituri
Articol 22	Capital	Capital
Articol 23	Methods for elimination of double taxation	Evitarea dublei impuneri în statul de rezidență
Articol 24	Non-discrimination	Nediscriminarea
Articol 25	Mutual agreement procedure	Procedura amiabilă
Articol 26	Exchange of information	Schimb de informații

Erodarea bazei impozabile și a transferului profiturilor (BEPS): strategii de evaziune fiscală care exploatează lacune și neconcordanțe în cadrul normelor fiscale pentru a transfera în mod artificial profiturile către locații cu impozite scăzute sau fără impozite.

Sursa: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/LSU/?uri=CELEX:32016L1164&qid=1577380659712>

Pachetul de măsuri BEPS reprezintă prima modificare (*renovation*) semnificativă a normelor fiscale internaționale din ultimul secol. (OECD)

	240 miliarde \$ reprezintă pierderile anuale din cauza evitării fiscale de către societățile multinaționale	
	„Action Plan on Base Erosion and Profit Shifting”	
acțiunea		
1	Abordarea provocărilor fiscale ale economiei digitale	Tax Challenges Arising from Digitalisation
2	Neutralizarea efectelor aranjamentelor hibride	Neutralising the effects of hybrid mismatch arrangements
3	Înăsprirea regulilor pentru societățile străine controlate ("CFC")	Controlled Foreign Company
4	Limitarea erodării bazei impozabile prin limitarea deductibilității cheltuielilor cu dobânzile și ale plăți financiare	Limitation on Interest Deductions
5	Contracarea practicilor fiscale dăunătoare, luând în considerare transparența informațiilor și substanța tranzacțiilor	Harmful tax practices (HTP)
6	Prevenirea utilizării abuzive a tratatelor de evitarea dublei impuneri	Prevention of tax treaty abuse
7	Prevenirea utilizării abuzive a statutului de Sediul Permanent ("PE")	Permanent establishment status
8	Asigurarea că rezultatele prețurilor de transfer sunt conforme cu generarea de valoare: imobilizări necorporale.	Transfer Pricing
9	Modul de alocare al riscurilor și capitalurilor între persoanele afiliate	Transfer Pricing
10	Tranzacțiile purtătoare de risc ridicat privind prețurile de transfer	Transfer Pricing
11	Stabilirea de metodologii pentru colectarea și analizarea datelor privind BEPS	BEPS data analysis
12	Stabilirea unor norme de raportare a schemelor agresive de planificare fiscală a contribuabililor	Mandatory Disclosure Rules
13	Reexaminarea documentației prețurilor de transfer	Country-by-Country Reporting
14	Eficientizarea mecanismelor de rezolvare a disputelor	Mutual Agreement Procedure
15	Dezvoltarea unui instrument juridic multilateral	Multilateral Instrument